

**RØD
VALGALLIANSE**

av AKP(m-l) og uavhengige sosialister

**utkast til
PROGRAM
FOR
KOMMUNE -
OG
FYLKESTING-
VALGENE
1975.**

Innledning

Vi sender med dette ut et forslag til program for Rød Valgallianse 1975. Utkastet er skrevet av noen kamerater på basis av de politiske linjene i det oppropet for RV som tidligere er offentliggjort. På grunn av knapp tid har det ikke blitt diskutert i noe ansvarlig organ for RV eller AKP(ml). Ikke minst av denne grunn vil vi oppfordre de som leser programmet til å vurdere det grundig og notere ned det de måtte ha av kritikk.

Det har i arbeidet med dette utkastet vært gitt som ei retningslinje at programmet ikke bare i standpunkter, men også i innretning skulle skille seg endel fra "vanlige" valgprogrammer. Særlig vekt har vi ment det bør legges på å presentere ei kamplinje istedet for ei linje med progressive krav, og at RV's politikk blir stilt i kontrast til den som DNA-toppen og SV-ledelsen står for.

Dere får vurdere i hvilken utstrekning dette har lyktes.

Behandlinga av dette programutkastet vil være følgende. I første del av mai håper vi grupper og enkeltpersoner i Rød Valgallianse vil sette av tid til å lese og diskutere det. Forslag til endringer må være sendt til RV, c/o AKP(ml), Boks 211, Sentrum, Oslo 1 innen 23. mai. Et revidert utkast vil så bli lagt fram på en landskonferanse for Rød Valgallianse noe seinere, og vedtatt der. Forhåpentligvis vil det være trykt som et hefte til studier og eksternt salg innen fellesferien begynner.

INNHOLDSFORTEGNELSE S. 22

Rød Valgallianse
Valgsekretariatet.

1. Hvilke alternativer finnes i valget?

Straks vi nærmer oss et valg blir folk tutet ørene fulle av historier i presse og kringkasting om "hvor viktig valget er". I store, statsregisserte debatter står det fram partiledere som forteller at bare en stemmer på deres lister vil det bli gjennomført store reformer. Gjennom valget skal liksom arbeidsfolk løse sine problemer. Et skifte av regjering eller ordfører blir gjerne framstilt som den rene katastrofen eller som noe helt avgjørende for å oppnå virkelig framskritt.

Også i det kommende kommune- og Fylkesvalget i 1975 står vi overfor en sånn storstilt propagandaoffensiv fra den herskende klassens side. Nettopp fordi vi lever i et klassesamfunn der monopolkapitalen dikterer utviklinga, er det så viktig for dem å holde oppe ei demokratisk maske. Kommunestyre og fylkesting er "kamuflasjen" som skal opprettholde myten om "folkemakt" og "nærdemokrati". Hele valgsirkuset er organisert med dette for øye. Derfor må det også skapes et inntrykk av at store alternativer står mot hverandre, av en kamp mellom "regjerende" og opposisjon.

Denne valgsvadaen har folk flest begynt å få i halsen. For all praksis viser at sånne parti-skifter ikke fører til noensomhelst viktige endringer av den rådende politikken. Enten DNA og SV samarbeider og kaller dette et "sosialistisk flertall", eller de mer tradisjonelle borgerlige partiene har taburettene, så blir sluttresultatet så og si akkurat det samme. Men foran valgene er de alle nødt til å vifte med fine programposter og store løfter for å lure arbeidsfolk til å tro at valgene er viktige og at en ved å stemme på dem kan endre politikken.

Når disse partiene kommer inn i fylkesting og kommunestyre begynner de straks å handle med hverandre for å sikre seg bein og posisjoner. For SV er det f. eks. et prinsipp å stemme på hvilken-somhelst råtten DNA-ordfører mot å få garantier" for at DNA vil stemme for at SV får en plass i noen "viktige komiteer". På samme måte går alle disse partiene inn for at visse spørsmål som behandles i kommunestyret eller fylkestinget må hemmeligholdes for folket. Dette har bl. a. skjedd i en rekke saker som gjelder spørsmål som nedlegging av store arbeidsplasser i distriktet.

Dette betyr ikke at det ikke finnes ulikheter.

skiller og motsetninger mellom de ulike partiene. fra Høyre til SV. Endel av valgsirkuset er nettopp at profil og taktikk skal og må være forskjellig. Dels må de ulike partiene også i ord ta hensyn til krav og interesser i de delene av folket som de

forsøker å vinne opplutning fra. Men det avgjørende og grunnleggende er likevel at både de borgerlige og "sosialistene" står for en borgerlig, parlamentarisk politikk innafor rammene av statsmonopolkapitalismens klassesdiktatur. Særlig klart kommer dette fram når vi studerer politikken til "arbeiderpartiene" DNA og SV.

De borgerlige "arbeiderpartiene".

Det norske arbeiderparti's topledelse har i nesten 35 av de siste 40 åra sittet med regjeringmakta i Norge. Samtidig har de hatt ordførerposter og andre kommandostillinger i kommuner og fylker. Resultatet har naturlig nok ikke blitt noe sosialistisk samfunn, men en rask utvikling av statsmonopolkapitalismen i vårt land.

På alle felter har DNA-toppen, sammen med lederne i LO, i sak etter sak stått for imperialismens og monopolkapitalens interesser. NATO-medlemskapet, unntakslovene, framstøtet for medlemskap i EEC, voldgift mot streikende arbeidere, alt dette er tiltak som bærer DNA-ledelsens merke. På landsbasis, og i fylker og kommuner, har nettopp DNA-toppen gått i spissen for avfolknings- og sentraliseringspolitikken. I fagbevegelsen har de i årtier kjempet mot arbeiderklassen, sabotert lønnskamp og streiker, gått i spissen for tidsstudier og annen arbeiderfiendtlig rasjonalisering, på alle felter støttet klasse-samarbeid med NAF og forsøkt å lamme fagbevegelsens kampkraft.

DNA/LO-ledelsen er i dag ikke bare politiske talsmenn for den herskende klassens politikk, de er sjøl rekrutert til og en del av herskerklassen. Dette byråkratskiktet har kontrollen

over kapital som er samlet inn av folkelige organisasjoner, slått seg opp som byråkratkapitalister. Landsbanken, Samvirke og NKL forvaltes av dem på kapitalistisk vis, og skiller seg ikke prinsipielt fra Bergens Privatbank, Storebrand eller Irma-kjeden. For det andre har de nytta posisjonene i stat og fylker til å besette toppbetalte lederposter i en lang rekke statskonserner. Å samarbeide med DNA/LO-ledelsen er derfor ikke et samarbeid med villfarne sosialdemokratiske reformister som "tar feil" i enkelte spørsmål. Tvert om er det å søke enhet med monopolkapitalens egen regjering og med den byråkratkapitalistiske delen av det monopolistiske borgerskapet i Norge.

-Ingen støtte til SV-ledelsen.

SV fikk i 1973 opplutning fra relativt mange EEC-motstandere som trodde at denne parti-allianse representerte et alternativ til DNA-toppen. Det som har skjedd etter valget har ettertrykkelig vist at dette ikke er tilfellet. På felt etter felt har SV fungert som et "regjeringsparti uten ministre", som et lydige støtteparti for DNA-ledelsen. På ny og på ny snakker SV's ledere om at de og DNA har, et "sosialistisk flertall" som det gjelder å ta i bruk! I fagbevegelsen ligger også SV's sentrale tillitsmenn på kne for å få "enhet" med DNA's toppamper. 1. mai ble både i 1974 og 1975 brukt til å gå hånd i hånd med Aspengren. Sv-toppen støtter i virkeligheten monopolenes og imperialismens regjering. Deres "enhetspolitikk" står ikke på klassekampens, men på klassemarbeidets grunn. Det langsiktige målet for denne politikken blir mer enn tydelig når sentrale SV-ledere åpent snakker om at sammen slåing av DNA og SV er ønskelig i framtida og sier at SV må vurdere å gå inn i regjeringa.

SV-ledelsen foregir også å kjempe mot imperialismen. Men sannheten er at de konsekvent saboterer kampen mot Sovjets sosialimperialisme, mot den ene av de to supermaktene. Ja SV-ledelsen støtter i praksis Bresnjev og co., og oppnådde på samlingskongressen i Trondheim å få karakterisert Sovjet som en sosialistisk stat og ei kraft i kampen mot imperialismen. Delegasjoner fra SV drar til det statsmonopolkapitalistiske Øst-europa og hyller "sosialismen". Men de gir ingen støtte til kampen mot undertrykkelsen i Øst-europa og kampen for sosialismen der. SV nekter idag å bekjempe Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia.

Er dette anti-imperialismen og internasjonal solidaritet? Nei det er en råtten, pro-imperialistisk politikk. Også på andre felter har SV's anti-imperialisme vært et ynkkelig skue. I ord er en

mot USA-imperialismen, men samtidig har SV stort sett nektet å slutte seg til alle demonstrasjoner mot USA, som f. eks. aksjonene mot krigsforbryterne Kissinger og Schlesinger. Under oktoberkrigen i 1973 nektet SV-ledelsen å slutte seg til demonstrasjoner mot Israel, for palestina-arabernes krav. At mange av SV's medlemmer og sympatisører står for en annen kurs, endrer ikke realitetene i ledelsens "anti-imperialistiske" linje.

Strategisk står ikke SV for noen vei som fører til sosialismen. Uansett om en ved festlige anledninger tar ordet "revolusjon" i munnen, er innholdet i prinsippprogrammet og partiets praksis anti-revolusjonær og borgerlig, reformistisk. Fortsatt forfekter partiet teorien om at veien til sosialisme går gjennom flertall i valg og parlamentariske reformer. Fortsatt nekter en å trekke lærdommene fra Chile, om nødvendigheten av å forsvare revolusjonen og sosialismen med våpenmakt.

Fortsatt går en mot å slå fast nødvendigheten av proletariatets diktatur. For SV er kursen å vinne opplutning i valg, gå inn i ei regjering og nasjonalisere hoveddelene av økonomien. I praksis er dette et program for ei fullføring av den statsmonopolistiske utviklinga av kapitalismen i Norge, et program for å befeste det borgerlige klasseskiktet. Dette er ikke en revolusjonær, marxistisk strategi, men en fullstendig revidering av marxismens prinsipper, kort sagt moderne revisjonisme.

"AKP'S POLITISKE PRAKSIS GÅR I ALLE SAKER UT PÅ Å SPLITTE ARBEIDERKLASSEN. ... DE GÅR MONOPOLKAPITALISMENS ÅREND...."

"FOR SV MÅ DET NÅ VÆRE KLART AT ETHVERT SAMARBEID MED AKP... NR AYYISES."

"NOE MER SKULLE DET IKKE VÆRE NØDVENDIG Å SI OM DENNE SAKEN."

**BOIKOTT DEI
BORGARLEGE
«ARBEIDERPARTIA»**

-Fram for Rød Valgallianse.

Rød Valgallianse vil delta i høstens valg i enkelte fylker og kommuner for å fremme en revolusjonær arbeiderpolitikk på alle felter, og kjempe mot illusjonene om at kommunestyre, fylkesting og andre parlamentariske organer kan bli redskaper for "folkemakt" o.l. borgerlige myter. Derfor lover vi ikke gull og grønne skoger dersom folk stemmer på våre lister, slik borgerlige partier har for vane.

Vårt løfte er et annet: Våre talsmenn i valgkampen og representanter i kommunestyre og fylkesting skal konsekvent reise arbeiderklassens kampkrav og arbeide for å avsløre pampveid, korrupsjon og borgerlig hestehandel om folks interesser. Vi vil i folkevalgte organer aldri akseptere noen taushetsplikt og vil alltid informere arbeidsfolk om saker som berører deres livsinteresser. Dette gjør vi uansett hvilke trusler stat, fylke eller kommune vil komme med for å kneble våre og andre representanter. Men viktigst av alt ser vi det å delta i og støtte den kampen som arbeidsfolk sjøl fører for sine interesser.

En stemme på Rød Valgallianse er en stemme for en kjempende revolusjonær bevegelse, for en virkelig anti-imperialistisk solidaritet, mot all reformisme og alt klassesamarbeid. En stemme på Rød Valgallianse er en støtte til den linja som slår fast at det bare er arbeiderklassen og andre arbeidsfolks egen kamp som både på kort og lang sikt kan gi resultater.

Der vi ikke stiller liste vil vi oppfordre til boikott av de andre og borgerlige rikspartiene lister. En stemme på sånne partier er ei støtte til den linja som saboterer klassekampen og forteller at borgerlige byråkrater og politikere kan "ordne opp". En stemme for DNA er ei støtte til monopolenes egen regjering. En stemme til SV er objektiv støtte for ledere som støtter Sovjets sosialimperialisme, samarbeider med DNA/LO-ledelsen og som står for en "vei til sosialismen" som betyr nederlag for arbeiderklassen og styrking av statsmonopolkapitalismens klassesdiktatur.

Akkurat som DNA-toppen fortjener derfor heller ikke SV noen oppslutning og støtte fra virkelige sosialister og revolusjonære ved høstens valg. Både for arbeiderklassen og for de bra kreftene som ennå finnes i eller sympatiserer med SV vil det beste være at SV-ledelsens politikk belønnes med tilbakegang ved valget.

Rød Valgallianse vil derfor både der vi stiller lister og på plasser der vi ikke gjør dette aktivt gå ut med den politikken vi representerer, kjempe for arbeidsfolks krav, støtte all kamp som retter seg mot monopolene og imperialismen. Kom med i Rød Valgallianses arbeid for et sosialistisk Norge!

2. Politisk grunnsyn

-Imperialismens epoke.

Imperialismen er kapitalismen av i dag. Den er kapitalismen på det utviklingsstrinn da monopolenes og finanskapitalens herredømme er oppretta, da kapitaleksporten har fått en mer framtrædende betydning, da oppdelinga av verdens territorium mellom de største kapitalistiske landa er avsluttet, som Lenin oppsummerte det. Imperialiststatene og monopolene er i stadig rivalisering om markeder. Denne rivalisering kan ikke løses på fredlig vis. Derfor vil imperialismen så lenge den eksisterer bety krig.

De fire grunnleggende i verden er: Motsigelsen mellom imperialismen, med USA-imperialismen og den sovjetiske sosialimperialismen i spissen, og verdens folk. Motsigelsen mellom proletariatet og borgerskapet. Motsigelsen mellom de imperialistiske landa innbyrdes. Motsigelsen mellom de sosialistiske og de imperialistiske landa.

Den viktigste motsigelsen går mellom imperialismen, med USA og Sovjet i spissen, og verdens undertrykte folk og nasjoner. Men samtidig er vi vitne til en kraftig skjæring av de tre andre motsigelsene. Proletariatet i imperialistlandene styrker kampen mot borgerskapet. Motsigelsene mellom supermaktene USA og Sovjet tilspisses. De ruster voldsomt opp, og muligheten for en 3. verdenskrig starta av de to imperialistiske supermaktene er fullt ut tilstede.

Men til tross en enorm militær styrke, er imperialismen en koloss på leirføtter. Den kan beseires, det viser folkene i Indo-Kinas kamp mot USA-imperialismen til fulle. Deres seier i frigjøringskampen vitner om at imperialismen i verdensmålestokk en gang vil bli knust.

USA-imperialismen er i dag på tilbakegang. Den andre supermakta, det sosialimperialistiske Sovjet forsøker å ta over der USA-imperialismen trekker seg tilbake.

Sovjet var også verdens første sosialistiske stat. I 1917 gjennomførte det arbeidende folket der en vellykka revolusjon, og tok fatt på bygginga av sosialismen i kamp mot fiender både utafra og innafra. Under verdenskrigen utgjorde Sovjet bolverket i kampen mot nazismen. Men i ly av kampen mot de vtre fiendene vokste de indre fiendene av sosialismen, det borgerlig-byråkratiske sjikt fram. I midten av 50-åra grep dette byråkratborgerskapet, under ledelse av Krutsjov, makta. Proletariatets diktatur ble avskaffet og kapitalismen gjeninnført. I dag er Sovjet et borgerlig klassesdiktatur, hvor streikende arbeidere og nasjonale minoriteter blir utsatt for fascistisk undertrykkelse, som sammen med USA utgjør den største trusselen mot verdens folk og nasjoner.

I kampen mot imperialismen har folkene i de imperialistiske og utbytta landa felles interesser. Det er monopolkapitalen som utbytter

dem begge, og er deres felles fiende. De kjemper begge for et samfunn som vil gjøre slutt på all imperialism og utbytting, sosialismen. I kampen for frigjøring som folkene i den tredje verden fører mot imperialismen, vil de derfor ha sine allierte i det arbeidende folket i imperialistlanda.

Vi lever under monopolkapitalens diktatur

Norge er i dag et kapitalistisk klassesamfunn der monopolkapitalen styrer og dikterer samfunnsutviklinga. Et lite mindretall av befolkninga, finanskapitalistene, eier og kontrollerer storparten av all industri, skipsfart, vareomsetningsselskaper og kredittinstitusjoner. Proletariatet, lønnsarbeiderne må selge sin arbeidskraft for å overleve. Denne arbeiderklassen er utbyttet og skaper gjennom sitt arbeid de verdiene som kapitalistklassen baserer sin makt og rikdom på. Monopolkapitalen raner også til seg verdier som blir skapt av arbeidende bønder og fiskere.

Staten, med dens byråkrati, domstoler, politi og militærapparat er ikke en "alle manns tjener", men tvert i mot et redskap for den herskende klassen. Gjennom skatter og avgifter tar staten penger fra folket og stiller dem til rådighet for monopolkapitalen på ulike måter: Støtte til kapitaleksport, kjøp av varer og tjenester fra monopolgruppene, kjøp av u-lønnsomme og salg av lønnsomme bedrifter, utbygging av kommunikasjoner og offentlige tjenester etter de behov monopolkapitalen har. I strukturrasjonalisering og i avfolkning av utkantene har staten spilt en ledende rolle. I Norge har monopolkapitalismen blitt videreutviklet til statsmonopolkapitalisme. Eksempler på denne utviklinga er statens samarbeid med den private monopolkapitalen og utviklinga av store kapitalistiske statsmonopoler som Statoil.

Kjerna i monopolborgerskapet sin stat er militærapparatet. I siste instans er det våpen-

makta som skal beskytte og trygge den herskende klassens makt. Både erfaringene fra Menstad i tredveåra og avsløringene av Wintexøvelsene i våre dager viser at det borgerlige militærapparatet er rettet mot det arbeidende folket, og ikke er noe forsvar mot angrep utenfra, som borgerskapet hevder. Medlemskapet i NATO gir

utenlandske imperialister, spesielt USA, kommandoen over militæret og adgang til å bruke det for sine interesser og ekspansjonsplaner.

Samfunnssystemet i Norge er derfor ikke noe folkestyre, noe demokrati for det arbeidende folket. Alle viktige avgjørelser tar i praksis av monopolkapitalistene eller av den kapitalistiske statens byråkrater. De avgjør hvor investeringene skal plasseres, hva som skal produseres i Norge og hvor produksjonen skal skje. Det er denne herskerklassen som har makt til å ansette og avsette lønnsarbeidere, innvilge eller avslå kreditt, opprette eller nedlegge arbeidsplasser. Og allid skjer det etter hensynet til monopolkapitalens jakt på maksimalprofitt, ikke etter arbeidsfolks og samfunnets virkelige behov. Dette er monopolkapitalens diktatur over det arbeidende folket.

Det borgerlige demokratiet

Det kapitalistiske diktaturet kan ta ulike former. Til tross for at det parlamentariske demokratiet er monopolkapitalens faktiske diktatur over det arbeidende folket, er det en bedre statsform enn fascismens åpne, terroristiske diktatur. De demokratiske rettene som arbeidsfolk har tilkjempet seg er gode i seg sjøl som må forsvares. Retten til å "si sin mening", drive opplysningsarbeid, opprette partier og faglige organisasjoner letter kampvilkårene for arbeiderklassen.

Men ingenting av dette gir noen makt til arbeidsfolk, det røkter ikke ved monopolkapitalens diktatur. For det første er de demokratiske rettighetene sterkt beskåret og innskrenket for folk flest. Det er borgerskapet som kontrollerer,

og eier nesten alle ytringsmidler som trykkerier, ukeblader og aviser, som avgjør hvem som skal støttes med annonser o.l. Hele det politiske systemet er også organisert slik at det i praksis er mest borgerlige byråkrater og pamper som kan delta. De folkevalgte, parlamentariske organene er i praksis en del av den herskende klassens sentrale og lokale statsapparat. I alt det de gjør må de ta hensyn til "næringslivets" dvs. monopolkapitalens sine behov, og ta utgangspunktet for vedtak og bevilgninger i dem. Både i Storting og i kommunestyre finnes det borgerlige klasserpartier som aktivt går monopolkapitalens ærend. De parlamentariske organene fungerer derfor ikke som noen trussel mot monopolkapitalen, men er i de langt fleste saker bare et rent sandpåstrøingsorgan for den kapitalistiske statens byråkrati.

Kommunestyre og formannskap blir av de borgerlige partiene framstilt som "demokratiske talerør" for lokalbefolkninga. Fordi folk har retten til å stemme på representanter dit, prøver borgerskapet å narre folk til å tro at de dermed bestemmer over lokalpolitikken og utviklinga i lokalsamfunnet.

Men realiteten er at kommunestyrene til og med har mindre formell makt en Stortinget. Store deler av budsjettene deres er låst til faste utgifter gjennom vedtak gjort sentralt i staten. Kommunestyrene kan bare jenke litt på dette og fatte avgjørelser i mindre lokale saker. Det kommunale "sjølstyret" som borgerskapet iherdig hevder eksisterer, er det derfor lite igjen av. I de aller fleste tilfeller fungerer kommunestyrene som kapitalens beste venn og hjelper lokalt, med innvilgning av skattefritak, tildeling av billige tomter, utbygging av veier o.l. for å "sikre arbeidsplassene". I kommuner hvor ett stort konsern er dominerende, har ikke kommunestyret makt og myndighet til å foreta seg noe som går mot dets interesser. Og dersom monopolkapitalens diktatur blir for åpenbart og umulig til å kunne godtas, blir kommunestyrets protest bare et hjelpeløst papirvedta. Da svensk monopolkapital la ned Kna-bengruvene kunne kommunestyret lokalt ikke stille opp noe annet enn å beklage utviklinga.

Fra og med 1975 er det direkte valg også til fylkestingene. Tidligere har disse blitt sammensatt av representanter fra de ulike kommunestyrene. Ifølge statens propaganda er dette en viktig demokratisk reform. Etter vår oppfatning vil den først og fremst tjene monopolkapitalens og statens interesser. For det første vil fylkestingene alt fra starten av være bastet og bundet av statens retningslinjer og pålegg. Her, som i Stortinget, vil borgerlige politikere aktivt drive fram klassestatens og monopolkapitalens politikk. Fylkestinget vil derfor komme til å fungere som Storting og kommunestyre, i de fleste saker et sandpåstrøingsorgan for avgjørelser som allerede er fattet i konserndireksjoner og statsbyråkrati. Her, som i andre parlamentariske organer, vil også hemmeligholdelse av debatter og vedtak bli tatt i bruk når det er nødvendig for å beskytte kapitalen og statsbyråkratiet mot protester og aksjoner fra arbeidsfolk. For det andre vil fylkestingene bli brukt som ei støtpute mellom ar-

beidsfolk og staten sentralt. Upopulære og reaksjonære tiltak som sentralisering og helse- og skolevesen vil f.eks. bli "overlatt" fylkestingene.

Fylkestinget vil derfor fungere som kamuflasje for klassestatens overgrep mot folket, og dermed sikre at oppmerksomheten blir trukket vekk fra den virkelige fienden, monopolkapitalen og dens stat.

Staten vil forsøke å avlede oppmerksomheten fra sin politikk ved å forsøke å få lokalbefolkninga i ulike kommuner til å slåss innbyrdes om bevilgningene fra fylkesbudsjettet. Tidligere har også alle kommuner, sjøl de aller minste og økonomisk svakeste, vært representert i fylkestinget. Den nye "demokratiske" reformen garanterer ikke dette, og staten oppfordrer istedet partiene til å sørge for "en bred geografisk representasjon". I de nye fylkestingene vil i praksis mange småkommuner m i s t e enhver representasjon.

Derfor er både kommuner og fylkesting, akkurat som Stortinget, først og fremst et skalesjul for monopolkapitalens diktatur. Valgene til disse organene representerer ikke noen trussel mot monopolkapitalen. Slike valg kan derfor heller ikke være noe middel til å bedre arbeidsfolks kår og er ikke noe middel til å gi arbeidsfolk makta i Norge.

For den sosialistiske revolusjonen

Rød Valgallianse avviser derfor all reformistisk ideologi om at arbeidsfolk kan sikre sine interesser og bygge sosialismen gjennom parlamentariske valg og lovreformer. Vi avviser likedan reformistenes linje for dagskampen, som hevder at arbeidsfolk kan oppnå forbedringer ved å samarbeide med monopolkapitalen, ikke ved å kjempe aktivt mot den. Bare en sosialistisk revolusjon som styrter monopolkapitalens statsmakt vil kunne gjøre slutt på utbyttinga og undertrykkinga av det arbeidende folket. Den norske sosialistiske revolusjonen må være en massenes revolusjon. Dens klassegrunnlag er alliansen mellom den mest konsekvente revolusjonære klassen, proletariatet, med arbeidende bønder, fiskere og andre utbytete og undertrykte som dens allierte.

Vi går mot den borgerlige tessen om en fredelig og parlamentarisk vei til sosialismen. Denne teorien har sin bakgrunn i den feilaktige og for arbeiderklassen livsfarlige teorien om at staten eksisterer uavhengig av klassene, og at den derfor kan gjøres til et redskap for arbeiderklassen under kapitalismen. I Norge er det DNA som har stått som fremste representant for denne ideologien i mer enn 50 år. Historia har vist at denne "ministersosialismen" bare styrker monopolkapitalismen, samtidig som den sprer illusjoner om monopolkapitalen og dens stat blant arbeiderklassen, og dermed tjener til å svekke dens kampkraft. I den senere tid er det SV som har blåst nytt liv i denne teorien ved å hevde at statsdrift og nasjonalisering under kapitalismen er strategi for sosialismen. Både Statoil, Jernverket, Kongsberg Våpenfabrikk og NSB er konkrete eksempler på at en slik statsdrift alltid er kapitalistisk drift. Monopolkapitalismens utviklingsnivå krever

til og med at store deler av økonomien direkte er underlagt staten som "felles-kapitalist". Denne veien til "sosialismen" er derfor i samsvar med monopolens langsiktige interesser og representerer ei reaksjonær politisk linje. Den "fredelige, parlamentariske veien" er også av andre grunner ei rein nederlagslinje for arbeiderklassens kamp. Erfaringene fra andre revolusjoner viser at borgerskapet vil forsøke å opprettholde sitt klasseskildet med vold. NATO og det borgerlige militærapparatet i vårt land er organisert med dette for øye. Lenge forsøkte reformister og revisjonister med SV i spissen å framheve at den fredelige veien til sosialismen var mulig ved å vise til Chile. Det endte i fascist-kupp og blodbad for arbeiderklassen. Men fortsatt hevder reformister og revisjonister at veien til sosialismen går gjennom lov-vedtak og reformer.

Arbeiderklassen har interesse av å bygge sosialismen på fredelig vis. Men samtidig må den bygge sin strategi på realiteter og historiske erfaringer, og ikke på fremme ønsker om et snilt og føyelig borgerskap. Det er derfor tvingende nødvendig at arbeiderklassen væpner seg for ikke å bli slått ned av borgerskapets militærapparat når den skal innføre sosialismen. Graden av vold i revolusjonen avgjøres av styrkeforholdet mellom klassene, om hvem som står strekest av arbeiderklassen og borgerskapet.

Om sosialismen kan bare opprettholdes når arbeiderklassen er beredt til å forsvare den med våpen i hånd, mot fascismen og kontra-revolusjon. Rød Valgallianse vil arbeide for at innsikten om dette blir styrket hos det arbeidende folket i vårt land.

Proletariatets diktatur - sosialistisk demokrati

Den sosialistiske revolusjonens første oppgave er å erobre statsmakta. Sosialismen kan bare bygges og konsolideres dersom det borgerlige, byråkratiske statsapparatet blir erstattet av en demokratisk stat som tjener folket og undertrykker den gamle herskerklassen. Det borgerlige militærapparatet må oppløses og erstattes av en folkevæpning for av arbeiderklassen. Bare på denne måten kan arbeiderklassens makt konsolideres og sikres, og bare på denne måten kan det opprettes en sosialistisk stat av ny type: Proletariatets diktatur. Denne samfunnsformen er den som nødvendigvis må følge etter det borgerlige klasseskildet. Den er arbeiderklassens klasseskildet over den gamle herskerklassen. Men sjøl om proletariatets diktatur som alle andre statsformer er et klasseskildet, så skiller den seg fra disse ved at den er det store flertallet av folkets diktatur over et lite mindretall. Proletariatets diktatur er derfor samtidig den mest demokratiske statsform hittil i historien.

I det sosialistiske samfunnet vil det fortsatt eksistere klasser og klassekamp. Den gamle herskerklassen vil ennå i lang tid forsøke å organisere seg for å gjenopprette monopolkapitalens diktatur. Dette kontra-revolusjonære arbeid vil kunne støtte seg på de sterke levninger av gammel borgerlig kultur og vaner som ennå vil finnes. I ei tid vil det også under sosia-

lismen eksistere former for privat småproduksjon som kan avle stordrift og kapitalisme. Imperialistiske stater vil forsøke å knekke den nye sosialistiske staten både politisk, økonomisk og militært. Og ikke minst finnes det en fare for at revolusjonen blir forrådt av nye byråkratiske stater som forsøker å rane til seg privilegier og oppkaste seg til en ny herskerklasse. I Sovjet førte dette til en kontrarevolusjon, i Kina var bl.a. kulturrevolusjonen rettet mot sånne kapitalistiske tendenser. Alt dette viser at arbeiderklassen og dens allierte i lang tid må bekjempe og undertrykke borgerskapet både politisk, økonomisk og kulturelt. Bare gjennom proletariatets diktatur kan sosialismen befestes og utbygges. Bare sånn kan grunnlaget bli lagt for at alle klasseskiller og all klasseundertrykking etter hvert blir fjernet.

Reaksjonen forsøker alltid å forvrengt proletariatets diktatur til et "udemokratisk styre", et diktatur over arbeidsfolk. For å oppnå dette forfalsker de historia til det sosialistiske Sovjet, bl.a. utnytter og forvrenger feil som ble gjort i denne tida. Men særlig satser de på å benekte at det senere har vært en kapitalistisk kontrarevolusjon i Sovjet og andre øst-europeiske land. Den fascistiske terroren med politi og militærstyrker mot streiker, innesperring av revolusjonære og andre opposisjonelle i sinnssykeasyler og likvidering av demokratiske rettigheter framstilles løgnaktig som "sosialisme". Slike overgrep mot arbeiderklassen beviser nettopp at det ikke er sosialismen og proletariatets diktatur som hersker i disse landa, men tvert i mot borgerskapets diktatur. Og det understreker betydninga av å styrke og opprettholde proletariatets diktatur under sosialismen som en garanti for demokrati og frihet for arbeidsfolk, og mot en borgerlig kontrarevolusjon og fascisme.

Et sosialistisk Norge vil bety politisk frihet på arbeidsplassene og i de militære styrkene, og mulighet for å anvende ytringsfriheten i presse og kringkasting. På alle plan vil det arbeidende folket ha kontroll over statsadministrasjonen. Parlamentarismen, som er en kamouflasje for borgerskapets diktatur, vil bli avskaffet. I stedet vil det bli innført arbeidende korporasjoner på alle plan i samfunnet, med representanter valgt av og blant det arbeidende folket. Disse korporasjonene vil ha både utøvende og beslutende makt over all samfunnsvirksomhet, militærapparatet medregnet. I stedet for å beskytte kapitalens utbytting av det arbeidende folket og den private eiendomsretten til produksjonsmidlene, vil lovene og domstolene beskytte arbeiderklassen mot utbytting og undertrykking. Demokratisk massemobilisering og politisk kritikk vil være den grunnleggende metoden for å løse motsigelser i folket og å avsløre borgerlige byråkratiske tendenser. Den sosialistiske økonomien vil skille seg skarpt fra den kapitalistiske. Under kapitalismen må arbeiderne selge arbeidskrafta si som en vare, de blir utbyttet. Monopolkapitalens jakt på maksimalprofitt styrer utviklinga. Under sosialismen vil målsettinga være å tilfredsstille hele samfunnets materielle og kulturelle behov. Grunnlaget for dette vil være at

produksjonsmidlene eies av arbeidsfolk; dels som sosialistisk statseidendom og dels som sosialistisk gruppeeidendom (kooperativer). Proletariatets diktatur vil sikre at resultatene av arbeiderklassens arbeid ikke vil tilfalle en liten gruppe monopolkapitalister, men det arbeidende folket sjøl. Dette skaper entusiasme for å delta i produksjonen, og en enorm utvikling av produktivkraftene vil finne sted. Kvinnene vil fullt ut ta del i den samfunnsmessige produksjonen, og dermed ta et langt skritt på veien til frigjøring. Sentral planlegging koplet sammen med lokalt initiativ og demokrati vil komme i stedet for det anarkiet som preger kapitalismens økonomi. Et sosialistisk Norge må bygge på prinsippet om økonomisk sjølberging og bygge opp igjen de deler av landet vårt som i dag avfolkes og legges øde.

3

ArbeidsProgram

Bare et sosialistisk samfunn kan varig sikre interessene til arbeiderklassen og andre deler av det arbeidende folket. Så lenge kapitalismen består vil det alltid eksistere utbytting og undertrykkelse, kriser og nød. På ny og ny vil arbeidsfolk måtte forsvare seg mot angrep fra utenlandsk imperialisme, monopolkapital og statsapparat.

Rød Valgallianse vil på alle felter støtte og kjempe for det arbeidende folkets interesser under kapitalismen. Det er nettopp gjennom dagskampen for nære økonomiske, sosiale og politiske interesser at arbeidsfolk får kamperfaring, ser hvem som er venn og hvem som er fiende, og styrker sine egne organisasjoner. Gjennom dagskampen kan det arbeidende folket slå monopolkapitalens angrep tilbake og midlertidig oppnå bedre levekår. Denne kampen bidrar også til å styrke arbeiderklassens enhet og til å utvikle kampeffellskapet mellom arbeiderklassen, arbeidende bønder, fiskere og andre grupper. Rød Valgallianse vil legge vekt på å øke forståelsen for at ingen resultater i dagskampen er varige så lenge kapitalismen og utbyttingssystemet fortsatt består.

Rød Valgallianse tar som utgangspunkt for alt sitt arbeid at det bare er arbeidsfolks egen kamp og handling som kan bringe seier i kampen for dagskrava, som i kampen for sosialismen. Her vil vi derfor legge særlig vekt på å styrke de ulike folkelige organisasjonene og konsekvent støtte den kampen som de fører. Spesielt viktig ser vi arbeidet for å gjenreise fagbevegelsens kampkraft som klasseorganisasjon. I dette arbeidet vil Rød Valgallianse konsekvent bygge på prinsippet om enhet på klassekampens grunn. Dersom kamp skal vinne fram må alle krefter som virkelig

vil kjempe mot imperialismen og monopolkapitalen forenes. Vi vil bekjempe alle forsøk på å sette ulike undertrykte grupper opp mot hverandre, noe som i mange år har vært DNA-pampenes taktikk for å lamme alle progressive aksjoner. Ingen deler av det arbeidende folket får bedre levekår om andre grupper lar være å reise kamp. Tvert imot er denne kampen i praksis en støtte for det arbeidende folkets samlede kamp mot klassefienden.

Rød Valgallianse vil også i dagskampen bekjempe de parlamentariske illusjonene om at folkevalgte organer og borgerlige løftepolitikere kan "ordne opp" i problemene. Først når arbeidsfolk gjennom kamp setter makt bak krava, er det mulig å vinne fram. I mange tilfeller går nettopp "de folkevalgte" i spissen for reaksjonære tiltak, f. eks. med nedskjæring av kollektive ytelser, arbeiderfiendtlig rasjonalisering i kommunale bedrifter o.l. I sånne tilfeller må den politiske kampen rettes direkte mot de parlamentariske organene sjøl.

Rød Valgallianse ser det også som sitt mål å avsløre forsøk på sabotere eller forråde arbeidsfolks kamp. Politikere fra de borgerlige arbeiderpartiene, DNA og SV, vil ofte i ord erklære seg for krav som arbeidsfolk stiller. Men erfaringene viser at de i praksis saboterer anti-imperialistiske aksjoner, undergraver støttearbeid til streiker, aksepterer "taushetsplikt" når parlamentariske organer skal behandle saker som bedriftsnedleggning o.l. Kampen mot opportunistisme og classesamarbeid er etter vår oppfatning en viktig del av den dagskampen arbeidsfolk må føre for å vinne fram.

Ut ifra disse prinsippene vil vi i de kommende åra legge særlig vekt på å støtte og utvikle kampen på de følgende områdene.

1. KAMP MOT DE IMPERIALISTISKE SUPERMAKTENE, USA OG SOVJET.

Verdens folks hovedfiende er idag de to imperialistiske supermaktene, USA og Sovjet. De driver en rivalisering om verdensherredømmet med både økonomiske, politiske og militære midler. Deres gjensidige våpenkappløp er langt mer omfattende enn Hitler-Tysklands før 2. verdenskrig. USA og Sovjet eksporterer kapital og deltar i utbyttingsprosjekter på alle kontinenter. Dels skjer dette gjennom direkte investeringer, dels skjer det gjennom kreditt som er knyttet til ulikeverdige handelsavtaler. Deres hegemoniske interesser blir truet tyr de til militær intervensjon og okkupasjon.

De to supermaktene rivalisering og den sovjetiske sosialimperialismens kamp for en ny oppdeling av innflytelsessfærene øker stadig faren for en ny verdenskrig. Supermaktene gjensidige våpenkappløp er også langt mer omfattende enn Hitler-Tysklands opprustning før 2. verdenskrig. Men med falskt snakk om fred og avspenning forsøker de stadig å skjule og dekke over sine krigsforberedelser.

I Norge bidrar ulike politiske partier til å spre supermaktene reaksjonære myter og propaganda. USA-imperialismen har i hele etterkrigstida hatt sine varmeste forsvarere og talsmenn i DNA-ledelsen og Høyre. Det nye SV-partiet har på sin side stilt seg til disposisjon for å forsvare Sovjets imperialisme, og bidrar aktivt til å spre mytene om at Bresnjes & co. er "fredselkende" og representerer et "sosialistisk" land.

Rød Valgallianse vil - som det eneste alternativet i valget - konsekvent bekjempe begge de imperialistiske supermaktene. Mot de som står for den borgerlige ideen at et lite land må støtte seg på en supermakt, hevder vi at arbeiderklassen må kjempe for sjølråderett, uavhengighet og lite på egne krefter, slik folket gjorde i EEC-kampen.

Rød Valgallianse vil konsekvent støtte frigjøringsbevegelsene i den tredje verden og alle undertrykte folks kamp for nasjonal og sosial frigjøring.

Rød Valgallianse legger stor vekt på å delta i og støtte den kjempende anti-imperialistiske bevegelsen som har vokst fram i Norge. Vi vil aktivt gå med i alle aksjoner og demonstrasjoner som forsvaret norsk sjølråderett og solidariserer seg med den kampen som føres av verdens undertrykte folk. I de nærmeste årene vil vi særlig legge vekt på å delta i kampen på følgende områder:

- Kamp mot NATO og Warszawa-pakten!

Norge er medlem av NATO og viktige deler av militærapparatet er direkte underlagt USA-imperialismens kommando. Dette er ikke et for-svar, men en trussel både mot norsk sjølråderett og arbeiderklassens kamp. Wintex-øvelsene og Trædal-saka har avslørt at NATO styrker direkte trenes opp til krigføring mot norske fagorganiserte, anti-imperialister og marxist-leninister. Norge fungerer også som en base i USA's atomstrategi.

Den gjensidige rivaliseringa mellom supermaktene på og rundt norsk territorium er en

fare for freden. Sovjet har en av verdens største baser på Kola-halvøya, og har drevet landgangsovelser rettet mot norskekysten. USA bygger også opp sitt militærapparat. Alt dette gjør det sannsynlig at Norge øyeblikkelig vil bli trukket inn i en militær konflikt mellom supermaktene.

Rød Valgallianse går derfor mot norsk medlemskap i NATO og krever NATO ut av Norge! Denne kampen må gå hånd i hånd med kampen mot Sovjets opprustning og krigsplaner. Vi støtter kravet om oppløsning av Warszawa-pakten. Denne alliansen var da den ble skapt et forsvarssystem for det sosialistiske Sovjet og de folkedemokratiske landa i Øst-Europa mot USA-imperialismen og NATO! Men idag er den forvandlet til et redskap for den sovjetiske sosialimperialismens undertrykkelsespolitikk og militære ekspansjonsplaner. Rød Valgallianse avviser også planene om et kollektivt sikkerhetssystem under Sovjets og USA-imperialismens vinger. Disse planene har idag utelukkende som hensikt og funksjon å dekke over supermaktene opprustning og krigsplaner og øke deres muligheter til militær utpresning av andre, og mindre nasjoner. Kollektiv sikkerhetspakt vil ikke kunne garantere norsk sjølråderett i tilfelle krig, vil ikke minske faren for krig, men tvert om lulle folk i søvn overfor den økende krigsfaren.

Kamp for freden er idag kamp mot de to imperialistiske supermaktene våpenkappløp og aggresjon, mot både NATO og Warszawa-pakten!

- 50 miles fiskerigrense nå! 200 miles økonomiske soner!

Ressursene i havet er en vesentlig del av livsgrunnlaget for folket langs kysten, særlig i Nord-Norge. Å forsvare disse ressursene er også viktig for å trygge mulighetene til sjølberging av mat i et framtidig sosialistisk Norge. Idag drives det imidlertid et systematisk og farlig rovfiske. I spissen for dette står imperialistiske nasjoner som Sovjet, Vest-Tyskland og Storbritania. Disse landenes trålere har også stått for store bruksødeleggelser på norske banker.

Kampen for utvidelse av fiskerigrensa og økonomiske soner er imidlertid ikke bare begrenset til ressurssspørsmål og den nord-norske arbeidende befolkningas interesser. Denne kampen er en viktig nasjonal kamp mot imperialismen og mot den ene av de to supermaktene, Sovjet, som har betydning for hele arbeiderklassen og og andre arbeidsfolk i vårt land.

Den norske regjeringa har lenge forsøkt å dempe ned kravene med fine ord og løfter. Men utsettelse har fulgt på utsettelse og på ny har DNA-ledelsen vist at de i praksis går imperialismens ærend. Rød Valgallianse vil gi sin fulle støtte til den kampen som fiskarlag og Aksjon Kyst-Norge har reist. Bare en mobilisering av hele det arbeidende folket kan presse regjeringa til å innfri krava. 50 miles fiskerigrense må innføres nå, uten "unntaksordninger" for de imperialistiske landas flåter. Rød Valgallianse støtter også ubetinget kravet om og kampen for at Norge ensidig skal etablere 200 miles økonomisk sone. Denne økonomiske sonen må innebære full nasjonal, folkerettslig kontroll over ressursene både i havbunnen og i havet, bety en fiskerigren-

se på 200 mil og rett til å nekte sivil og militær aktivitet fra fremmede stater i området.

**- Full nasjonal kontroll over oljeressursene
Nei til IEA!**

De store funnene av olje og gass på den norske kontinentalsokkelen har skjerpet imperialismens, og spesielt de to supermaktens, interesse for politisk og økonomisk kontroll over Norge. USA har ekspandert kraftig i Nordsjøen, bl. a. gjennom Rockefeller-trustens banker og oljeselskaper. Kissingers initiativ til opprettelsen av det internasjonale energibyrået, IEA, og presset for å få Norge som medlem, er et uttrykk for det samme. Med alle midler forsøker USA-imperialismen å sikre seg politisk og økonomisk kontroll over petroleumressursene på vår kontinentalsokkel. Blir Norge medlem av IEA, vil det bli lagt et kraftig press for å få et høyest mulig utvinningstempo og sikre at Norge blir en streikebryter mot Opec-landas bruk av oljeboycottvåpenet.

Samtidig har Sovjet skjerpet apetitten på områdene i nord. For det første har sosialimperialismen begynt å presse den norske regjeringa for å få "lik suverenitet" med Norge på Svalbard, der både sovjetiske og amerikanske selskaper er igang med oljeleting. Dette er i praksis et territorielt ekspansjonskrav. Sovjet har også nektet å akseptere det hevdvunne midtlinjepriinsippet når det gjelder grenseinn delinga i Barentshavet, et område som hører til de rikeste i verden både på fiskeressurser og petroleum. Istedet går Sovjet inn for et "sektorprinsipp" som vil gi det kontrollen over store områder av Norges havområde og kontinentalsokkel.

DNA-regjeringa har i sak etter sak bøyet unna for de to imperialistiske supermaktens krav. SV forsøker sin vane tro å dekke over Sovjets reaksjonære politikk. Rød Valgallianse vil bekjempe dette og støtte kampen for en full nasjonal kontroll over oljeressursene og den norske kontinentalsokkelen. Vi går mot konsepsjoner til utenlandske oljeselskaper og støtter kravet om nasjonalisering av hele petroleumsektoren. Vi vil mobilisere til kamp mot all ufallenhhet fra regjeringas side overfor Sovjets krav på Svalbard og i Barentshavet. Vi går mot enhver norsk tilknytning til IEA og støtter aksjonen som er dannet mot denne vestlige petroleumsklubben. Rød Valgallianse støtter fullt ut det arbeidet mot statens oljepolitikk som Samarbeidsgruppe for Natur og Miljøvern (SNM) og andre organisasjoner har satt igang.

- Solidaritet med verdens kjempende folk!

Rød Valgallianse vil i alle saker solidarisere seg med de krefter som kjemper mot de to imperialistiske supermaktene, USA og Sovjet, og all annen imperialisme; med folkene som fører frigjøringskrig mot utbytterne og med små og mellomstore land som kjemper for sin nasjonale suverenitet og uavhengighet, med sosialistiske land som Kina, Albania, Nord-Korea og Nord-Vietnam (DRV). Vi vil legge særlig stor vekt på styrke solidaritetsarbeidet for de heroiske indo-kinesiske folkene. Deres kamp mot USA-imperialismen og nasjonale forædere

har vist at små nasjoner kan bekjempe aggresjonen fra en imperialistisk supermakt gjennom å stole på egne krefter, gripe til våpen og føre kamp etter folkekrigens prinsipper.

Rød Valgallianse støtter fullt ut Tsjekkoslovakias folk i kampen mot Sovjets okkupasjon, og vil bidra til å utvikle 21. august som en kampdag mot sosialimperialismen, for sjølråderett og sosialisme både for Tsjekkoslovakias folk og andre undertrykte folk og nasjoner i Øste-Europa.

Rød Valgallianse vil arbeide for at den anti-imperialistiske opinionen blir bred og kraftig i Norge, og vi vil av alle krefter støtte det arbeidet som anti-imperialistiske frontorganisasjoner som Solidaritetskomiteen for Vietnam, Palestina-komiteen, Chilekomiteen o. a. driver. All erfaring viser at det nettopp er dette praktiske solidaritetsarbeidet, med aksjonsuker, innsamlinger, spredning av opplysningsmateriell og demonstrasjoner - og ikke parlamentarisk korridorpolitikk - som gir resultater.

Vi vil arbeide for at Norge finner sin plass i verden blant de land som går mot de to imperialistiske supermaktene. Rød Valgallianse vil også støtte all kamp mot norsk imperialisme. På grunn av statens store oljeinntekter vil norsk kapitaleksport, som er et viktig økonomisk kjennetegn ved imperialismen, øke kraftig i omfang dersom DNA-regjeringas planer følges. Dette er i praksis spekulasjon i lave lønninger i andre land og kan true arbeidsplasser i vårt eget land. Vi vil bekjempe statens planer om kapitaleksport og støtter andre folk og nasjoner mot norske etableringer i utlandet. Rød Valgallianse støtter også land som kjemper mot de norske redernes utplyndring gjennom fraktratene.

2. FOR ARBEIDERKLASSEN - MOT MONOPOLENES PROFITT.

Monopolkapitalens grunnlov er jakten på maksimalprofit. På stadig nye måter forsøker den herskende klassen å øke utbyttinga av arbeiderklassen. Tidsstudier og annen arbeiderfiendtlig rasjonalisering tas i bruk for å øke arbeidstempoet og utsvettinga. Straks profitten blir truet av sviktende markeder, blir det gjennomført arbeidsplassnedleggelse og innskrenkninger.

Internasjonalt er kapitalismen nå inne i den alvorligste økonomiske krisa etter 2. verdenskrig. Massearbeidsløshet og synkende produksjonsvekst er idag kjennetegn ved de fleste større kapitalistiske lands økonomi. Det inter-

nasjonale, kapitalistiske valutasystemet er også preget av raske svingninger og kaos. Fordi monopolene forsøker å berge profitten tross synkende omsetning har prisene blitt satt kraftig opp. Denne kraftige inflasjonen har ytterligere redusert arbeidsfolks kjøpekraft, noe som ytterligere har skjerpert overproduksjonskrisa.

Også i No. ge har virkningene av den internasjonale krisa begynt å bli tydelige. Sjøl om oljeboomen i Nordsjøen ei tid har ført til en relativ høykonjunktur i vårt land, så vil ikke denne situasjonen vedvare. Allerede nå møter eksportindustrien store problemer, noe som har ført til omfattende permitteringer i bl. a. hermetikkindustrien. Arbeiderklassen må derfor være forberedt på at de kommende åra vil bli preget av ei voksende økonomisk krise i Norge, med nedleggelse og stor arbeidsløshet.

Rød Valgallianse vil på alle områder støtte arbeiderklassens kamp mot den kommende krisa og andre felter av dagskampen. Vi ser denne kampen som svært viktig av flere årsaker. For det første er den det eneste som nytter for å hindre eller begrense forverring av arbeidsfolks kår og for å gjøre forbedringer mulig. For det andre er nettopp dagskampen grunnlaget for at arbeiderklassen blir sammensveiset og får de kamperfaringer som er nødvendige for å avskaffe hele det det kapitalistiske utbyttingssystemet. Sjøl om den daglige kampen kan gi viktige seire - og nederlag - så er det bare en sosialistisk revolusjon som kan avskaffe både lønsslaveriet og krisene.

Rød Valgallianse vil kjempe mot de mytene som spres om at staten, dens sentrale og lokale apparat, er en nøytral mekler mellom arbeiderklassen og monopolkapitalen. All erfaring viser at staten, iberegna de såkalte "folkevalgte organene", konsekvent er et redskap for profittinteressene. Vi avviser derfor alle illusjoner om at arbeidsfolk kan forbedre sine kår gjennom valg og loverreformer.

Vi vil arbeide for å avsløre DNA/LO-toppens taktikk for å verne om monopolens interesser med å forsøke å sette "høytlønte" arbeidere opp mot lavtlønte, arbeidere mot studenter, trygdede mot arbeidere osv. Denne splittelsesvirksomheten har utelukkende som hensikt å lamme kampkrafta både i arbeiderklassen og andre grupper.

Samtidig vil vi understreke at arbeiderklassen, både i dagskampen og på lang sikt, trenger allierte. Den må i kampen samle om seg alle lag av folket som blir utbytta og undertrykt av den herskende klassen, monopolkapitalen, og stå sammen med dem mot den felles fienden.

Rød Valgallianse vil støtte alt arbeid som tar sikte på å gjenreise fagbevegelsens kampkraft som klasseorganisasjon for norske arbeidere. Arbeidsfolk i Norge kan ikke kjempe virkelig effektivt mot monopolkapital og utenlandsk imperialisme dersom ikke fagforeninger og klubber deltar aktivt i kampen. Skal dette lykkes må også de fagorganiserte kjempe for å bli kvitt høyresosialdemokratiets kvelende grep om store deler av dagens fagbevegelse.

Vi vil skarpt avvise SV-ledelsens konsekvente samarbeidslinje med DNA og LO-toppen i fagbevegelsen. Dette er et samarbeid med arbeider-

klassens og de fagorganisertes fiender. Enhet i i fagbevegelsen må bygge på klassekampens og ikke på classesamarbeidets grunn.

Vi vil i tida framover legge særlig vekt på å støtte kampen på disse områdene:

- Kamp mot arbeidsløshet, nedlegging og permittering.

I mange år har det vært relativt lav arbeidsløshet i Norge. Den voksende internasjonale krisa gir nye perspektiver. DNA-regjeringa står for en lettvent optimisme og forsøker å prate seg vekk fra de voksende problemene. Sjøl om arbeid til alle bare kan innfris under sosialismen, er dette også i dagens samfunn et riktig og nødvendig parole å konfrontere den herskende klassen med.

Rød Valgallianse vil støtte alle arbeidere som kjemper mot nedlegging og innskrenkning. Dersom arbeidsfolk på en bedrift som trues nedlagt går til okkupasjon av bedriftens lokaler for å styrke sine krav om opprettholdelse av produksjonen, vil vi fullt ut solidarisere oss med deres aksjon. I områder hvor det er stor arbeidsløshet vil vi arbeide for dannelsen av egne organiserte komiteer for arbeidsløse.

Rød Valgallianse går inn for full kompensasjon i tilfelle arbeidsløshet. Overalt må det reises kamp mot nedlegging av bedrifter og "halv uke". Offentlig ansettelsesstopp o. l. rasjonaliserings tiltak som skjærer arbeidsløshetsproblemen må bekjempes. Det grunnleggende kravet må hele tida være arbeid istedet for sosialhjelp.

- Full støtte til arbeidernes økonomiske kamp.

Lønnskampen som arbeiderklassen fører dreier seg om prisen på arbeidskrafta, om graden av utbytting. Rød Valgallianse støtter denne kampen fullt ut, og går mot den reaksjonære ideen om "nullvekst". I praksis vil en slik politikk føre til massearbeidsløshet, og vil bli retta mot arbeidfolks lønnskrav.

Også borgerlige økonomers teorier om at det er lønnsøkninger som er årsaken til prisstigninga blir ofte retta mot arbeidfolks lønnskrav. Arbeidsfolk må ikke la seg lure av denne argumentasjonen, for årsaken til inflasjonen er først og fremst monopolkapitalens forsøk på å holde profitten oppe.

Ved tariffoppgjørene må det kjempes for full kompensasjon for pris-, skatte-, og produktivitetsøkning. Rød Valgallianse går mot alle forsøk på å lamme arbeidernes økonomiske kamp gjennom statlige råd som Skånlandutvalget foreslår.

Vi går også mot DNA-regjeringas plan om dempete lønnskrav for ikke å "øke krisa" under tariffoppgjøret i 1976. Dette er ikke et forslag for å trygge arbeidsplassene, det er et forslag for å trygge monopolens profitt.

Rød Valgallianse går inn for å avskaffe hele momssystemet og andre indirekte skatter. Skal det lykkes vil det kreve en langvarig og hard kamp fra folk på arbeidsplassene og andre. Sviket til SV's stortingsgruppe i momssaka viser hvordan det går dersom en forlitr seg på at noen stortingsrepresentanter skal ordne opp og lar dem styre massebevegelsen.

Vi støtter kravet om raskt å få bort momsen på matvarer, og vil delta i aksjoner som kjemper for dette. De direkte skattene for alle lønnsarbeidere må senkes, og progresjonsgrensene for vanlige lønninger må heves. Prinsippet må være: Hev

skattene for monopolene, storkapitalistiske foretak og rikfolk!

- Forsvar streikeretten!

Streikekampene i 1974 og -75 har vist en sterk politisk kampvilje i arbeiderklassen. Derfor forsøker også NAF, DNA-regjeringa og LO-toppen systematisk å likvidere streikevåpnet, innskrenke og avskaffe streikeretten. Rød Valgallianse vil prinsipielt støtte arbeidsfolks streike

Rød Valgallianse vil prinsipielt støtte arbeidsfolks streikekamp, både politisk og økonomisk. Vi er glad for at mange fagorganiserte som har vært ute i kamp har gitt blaffen i domskjennelser i en klassesdomstol som Arbeidsretten. Rød Valgallianse går også prinsipielt mot alle former for tvungen voldgift mot arbeidsfolk. Streikeretten må forsvares som et demokratisk våpen for arbeidsfolks kamp.

- Kamp mot politiske oppsigelser.

I den siste tida har vi opplevd flere forsøk på å sparke folk fra jobben av politiske grunner. Dette er en alvorlig trusel mot en grunnleggende demokratisk rett, å hevde politiske oppfatninger og drive politisk arbeid - også på arbeidsplassene. Politiske oppsigelser er en alvorlig trusel mot alle fagorganiserte, dersom slike metoder får hevd.

Ofte har det vist seg at LO-ledelsen og ledelsen i forbundene har stilt seg skulder ved skulder med reaksjonære bedriftsledere og andre som prøver seg med slike metoder overfor arbeidsfolk. Dette er nok et eksempel på LO-toppen og

dens allierte i fagbevegelsen ikke er "arbeiderledere", men borgerskapets talsmenn i arbeiderbevegelsen.

Vi støtter fullt ut kampen mot slike politiske oppsigelser, og oppfordrer andre til å gi folk som blir rammet av dem full støtte, både politisk og økonomisk.

- Mot helsefarene i arbeidsmiljøet.

Fra kapitalismens første dager har hensynet til profitten stått langt foran hensynet til arbeidernes helse.

Forurensning av arbeidsatmosfæren, oppdrevet arbeidstempo og slit, unødvendig skiftarbeid uten skikkelige rekreasjonsmuligheter, fare for arbeidsulykker er den dag i dag store problemer for norske arbeidere.

Rød Valgallianse vil slå fast at det er bare arbeiderne sjøl som gjennom handling kan endre disse forholdene. Statens Arbeidstilsyn, bedriftsleger o.l. organer vil alltid skjele til bedriftens

profitt når saker skal avgjøres. Vi vil også arbeide for å avsløre den foreslåtte miljøvernlovens myter om at "økt samarbeid" mellom bedriftsledelsen og de fagorganiserte kan løse problemene. Bare når arbeidsfolk slår ned på problemene, stiller sine egne helsekrav og er forberedt på å aksjonere for dem, vil kapitalen gi etter.

Vi går inn for at helsefarlige arbeidsplasser må granskes under fagforeningens egen kontroll. Alle slike helse rapporter må være offentlige tilgjengelige. Rød Valgallianse støtter kravet om at skiftarbeid - spesielt nattarbeid - må stanses der ikke strengt produksjonsmessige eller livsviktige samfunnsmessige behov gjør det nødvendig.

- Enhet mellom norske og utenlandske arbeidere!

Monopolkapitalens utvikling har styrket behovet for at også arbeidskrafta er bevegelig over landegrensene. Dette har ført fram til et internasjonalt fremmedarbeidersystem, som særlig er basert på at arbeidere fra fattige land rekrutteres til dårlig betalte jobber i andre stater. Denne ekstra utbyttinga øker monopolenes profitt. Fremmedarbeidersystemet fører til at arbeiderklassens kamp svekkes i de fattige landa, og det brukes også av kapitalen til å undergrave lønnskampen i utvikla, kapitalistiske land.

Rød Valgallianse vil bekjempe dette reaksjonære systemet, og vi vil gå mot all statlig og privat organisert import av billig utenlandsk arbeidskraft til Norge. Vi er motstandere av regjeringas opplegg med å godkjenne firmaer som baserer seg på utenlandske arbeidere på korttidsoppdrag. Dette er rene slavearbeiderfirmaer, bl. a. med elendige boforhold og uten de mest elementære sosiale rettigheter.

Samtidig vil vi kjempe mot alle reaksjonære, rasistiske forsøk på å "stenge grensene" for utenlandske arbeidere, politiske flyktninger o.l. "Norge for nordmenn" er en rein fascistisk parole. Såframt utenlandske arbeidere og andre sjøl ønsker å bosette seg i Norge, har muligheter til arbeid, bolig o.l. skal de mottas som klassefeller.

Rød Valgallianse vil fullt ut støtte Fremmedarbeiderforeninga og dens kamp for de utenlandske arbeidernes sosiale og økonomiske rettigheter. Vi vil bekjempe enhver diskriminering av utenlandske arbeidere i Norge.

3. KAMP MOT RASERING AV LANDSBYGDA.

Monopolkapitalen utarmer landsbygda. Dette fører til rasering av produksjonsmidler og resurser og til at store områder avfolkes. Det er i det hele arbeidende folkets interesse å bekjempe denne utviklinga. Utenom de tiltakene som rammer bønder og fiskere direkte har staten - med DNA-toppen som politisk drivkraft - gått i spissen for å avfolke store distrikter fullstendig. Gjennom sentralisering av skoler, helsevesen og andre offentlige tjenester har levevilkåra ofte blitt så vanskelige at folk har måttet flytte. Staten har ytt støtte til monopolkapitalens strukturalisering og økt dens profitt på lardsbygdas berostning.

De klareste uttrykkene for denne arbeiderfiendelige politikken finner en idag i opplegget av oljevirksomheten og de mange landsdelsplanene. Men Norsk Veiplan og NSB's nedleggning av småstasjonene er eksempler på akkurat den samme planmessige raseringa av landsbygda.

Rød Valgallianse vil støtte og ta del i alle kamper som blir reist mot denne politikken og arbeide for kravet om arbeidsplasser der folk vil bo. Samtidig vil vi forsøke å øke folks forståelse for at det bare er under sosialismen at landsbygda kan bli utbygd og blomstre ut ifra arbeidsfolks egne behov.

For også på landsbygda er det klasse motsetninger og klassekamp. Også her har herskerklassen i Norge, monopolborgerskapet, sine representanter og allierte. Det er derfor ikke snakk om landsbygdas kamp mot byene, men om det arbeidende folkets kamp mot sine undertrykkere og utbyttere.

I tida framover vil vi legge særlig vekt på støtten til de arbeidende bøndenes og fiskernes kamp, og på motstanden mot statens og monopolenes oljepolitikk.

- Støtte til de arbeidende bøndenes kamp.

Flertallet av de norske bøndene er ikke-kapitalistiske, arbeidende bønder og en del av folket. Disse bøndene er, sammen med de arbeidende fiskerne, arbeiderklassens viktigste allierte både i dagskampen og i kampen for revolusjonen. De arbeidende bøndene blir idag utbyttet av monopolkapitalen og dens stat på ulike måter, både gjennom monopolpriser på landbruksmaskiner og fôr og gjennom rentene. De fleste norske gårdsbruk er idag sterkt forgjeldet.

Samtidig driver staten og monopolkapitalen en rovdrift på resurser som bare tjener deres kortsiktige profittinteresser. Dyrka mark raseres til fordel for motorveier og parkeringsplasser, industritomter og oppsvulming av byområdene.

Rød Valgallianse vil støtte den kampen som småbrukerne og arbeidende bønder fører for sine kår. Vi går mot all bruk av tvungen voldgift i jordbruksoppgjørene, og er for en heving av prisen på jordbruksvarer fra produsentene. Vi vil støtte kravet om nedskrivning av rentenivået på landbrukslån og en kraftig nedskjæring av trygdeavgiftene for arbeidende bønder. Rød Valgallianse vil delta i alle aksjoner som retter seg mot rasering av dyrka mark og jordbruksarealer p.g.a. storkapitalens og statens profittinteresser.

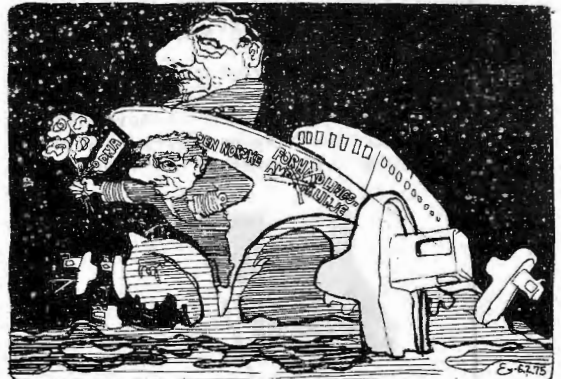
- Støtt fiskerens kamp for livsgrunnlaget.

Staten har i heile etterkrigstida støttet storkapitalens ekspansjon i fisket, på bekostning av de vanlig- kysfiskernes interesser. Disse trål- og ringnotkapitalistene dirigeres av reine profittinteresser, og resilitatet er rovdrift slik at fiskeriresursene trues. Dette er også et angrep på norsk sjølberging. De utenlandske imperialistenes ekspansjon, deres rovriske og bruksødeleggelser, har økt problemene enda mer.

Rød Valgallianse vil delta i og støtter fullt ut den kampen og fiskerne og andre arbeidsfolk fører for en rask utvidelse av fiskerigrensa til 50 mil og for innføring av ei fiskerigrense og økonomisk sone på 200 mil. Vi vil støtte fiskernes kamp for å heve råfiskprisen og beskjære mellomleddas profitt, slik at fiskerne får en langt større andel av den prisen forbrukerne betaler.

For å vinne fram med sånne og andre krav er det nødvendig at fiskernes organisasjoner blir styrket og at deres kampkraft mot staten og monopolene utvikles. Etter vår oppfatning er det derfor riktig at trål- og storbåtrederne, slik som tilfellet var før 1967, blir holdt utafor Norges Fiskarlag og andre av fiskernes organisasjoner.

DNA'S FORHANDLINGSLINJE I 50-MILSSAKA

- Mot monopolenes og statens oljepolitikk!

DNA-regjeringa har gjennom St. meld. 25 og 30 lagt opp til en oljepolitikk som i løpet av få år vil true arbeidsplassene i en lang rekke bransjer og næringer. Grunnen til dette er at oljeaktiviteten vil kreve arbeidskraft og kreditt som må tas fra andre sektorer, samtidig som bruken av oljeinntektene bereknes å føre til en storstilt omlegging av nærings- og arbeidslivet. Etter statens planer er det mulig at 100 000 arbeidsplasser i jordbruk, skogbruk, fiske og såkalt "konkurransesuett" industri må legges ned. Nettopp de samme næringene vil i de kommende åra også bli rammet av den internasjonale krisa.

Det er innlysende at denne politikken vil true arbeidsplassene og forsere sentralisering og avfolking. Desto større utvinningstakten blir, desto større blir også disse problemene for arbeidsfolk. Drivkrafta bak en høy ekspansjonstakt er spesielt de amerikanske og andre utenlandske monopoler og imperialistiske stater. Virkningene av oljeinveste-

ingene og utbyggingstakten vil sjølsagt variere en del med ed økonomiske konjunktorene. Men uansett må hele tida kravet være en lav utvinningstakt som ligger nært Norges eget behov for energi og råstoff, som sikrer arbeidsplassene istedet for å radere dem ut.

Rød Valgallianse vil delta i arbeidet for å mobilisere fagforeninger og andre masseorganisasjoner til å kjempe mot statens oljeplaner. Etter vår oppfatning vil de kampsakene som er nevnt i avsnittet om oljen og de imperialistiske supermaktene her være et nøkkelledd.

4. FOR KVINNENES KAMP MOT MONOPOLKAPITALEN.

Så lenge kapitalismen eksisterer vil store grupper av kvinner bli holdt utafør den samfunnsmessige produksjonen. Istedet skal de vederlagsfritt utføre nødvendig arbeid med oppdragelse og stell av barn. Kapitalens viktigste ideologiske våpen har vært myten om kvinnen som hjemmets sentrum. Myten har hatt en fryktelig gjennomslagskraft og tvunget kvinner i passivitet i forhold til å stille krav til arbeidslivet. Dette gjør kvinnene økonomisk avhengig av sine menn, og fører til at store deler av dem blir en reservearbeidskraft som kapitalen kan ansette eller avsette, alt etter de økonomiske konjunktorene.

Kvinnenes frigjøring er ikke mulig uten at de kommer vekk fra den tvungne private produksjonen i hjemmet og vekk fra et økonomisk avhengighetsforhold av mannen.

I arbeid utafør hjemmet blir kvinnene utnyttet som ekstra billig arbeidskraft, og får ofte samtidig dobbelt arbeidsbyrde ved å opprettholde sitt hovedansvar for hjemmet. Men fordi deltakelse i den samfunnsmessige produksjonen er nødvendig for kvinnenes frigjøring, må kravet reises for rett og mulighet til arbeid, og på hjelpetiltak som daghjem og fritidssenter for barn.

Kvinnenes hovedfiende er monopolkapitalen og dens stat, og skal deres kamp vinne fram må den bygge på solidaritet mellom det arbeidende folkets kvinner og menn. Etter Rød Valgallianses oppfatning er det viktig at kvinnene sjøl går i spissen for sin frigjøring. Demonstrasjonene 8. mars er et eksempel på at dette i stadig økende grad skjer, og vi vil uttrykke vår fulle støtte til den kampen som kvinnefronten har gått i spissen for å reise.

Rød Valgallianse vil arbeide for å spre innsikten om at bare en sosialistisk revolusjon kan gi grunnlaget for å avskaffe all undertrykking og ekstra utbytting av kvinnene, og at kvinnene må med i arbeidet for revolusjonen. Erfaringene fra de virkelige sosialistiske landa viser at de fullt ut gir kvinnene muligheter til å delta i samfunnsmessig produksjon og i det politiske livet.

Rød Valgallianse avviser den borgerlige feminismen og bekjemper dens innflytelse blant kvinnene. Den er ei linje for kvinnekampen som utelukkende retter seg mot mannens privilegier og i praksis gjør ham til fienden, som gjør kampen til en individuell sak, og gjør kampen mot den borgerlige ideologien til det viktigste.

I kampen mot undertrykking og utbytting trenger kvinner sine egne masseorganisasjoner, som organiserer virkelig store masser av kvinner, tar opp deres interesser under kapitalismen og kjemper for disse. Først da kan de bli ei kraft som monopolkapitalen og staten må ta hensyn til.

Kampen mot kvinneundertrykking, mot rester av fortidas reaksjonære ideologi og praksis vil sjølsagt fortsette i lang tid under sosialismen. Men gjennom å befeste proletariats diktatur på alle områder vil slike tendenser nedkjempes og utryddes til kvinnens fulle frigjøring er nådd. De mest konsekvente forkjemperne for den faglige og politiske kampen mot monopolkapitalen og for gjennomføringa av sosialismen er arbeiderkvinnene. Sammen med sin klasses menn står de i den mest direkte motsetning til monopolborgerskapet. De har alt å vinne, ingenting å tape på en revolusjon.

Rød Valgallianse vil legge særlig vekt på å støtte den kjempende kvinnebevegelsen har reist på følgende områder:

- Full rett til lønna arbeid!

Kvinnene har alltid vært en reservearme for kapitalen og er dat idag. Sjøl om bare sosialismen kan sikre kvinnene full deltakelse i samfunnsmessig arbeid, er det også idag viktig å reise kampen for retten til lønna arbeid. Statens og monopolenes oljeplaner, den begynnende økonomiske krise er også harde trusler mot typiske kvinnearbeidsplasser. Kampen mot nedlegging av disse er en viktig del av kvinnekampen.

Retten til lønna arbeid må bety at kvinnene som ønsker jobb utafør hjemmet kan få det, og at de i praksis også kan ha sånt arbeid når de har barn. Vi vil alltid kjempe for prinsippet om lik lønn for likeverdig arbeid. Samtidig er det idag nødvendig å holde fast på prinsippet om at ei arbeidslønn skal være stor nok til å forsørge en familie, og støtte kampen for de hjemmeværende kvinnenes sosiale og økonomiske rettigheter.

-Kraftig utbygging av billige daginstitusjoner!

Kvinnenes muligheter til lønna arbeid henger i praksis i stor grad sammen med adgangen til daginstitusjoner for barn. I motsetning til de sosialistiske landa er det i det kapitalistiske Norge et elendig tilbud. På tross av mange fagre ord og løfter fra ulike regjeringer og partier er virkeligheten fortsatt denne: Fordi daghjem ikke er av særlig interesse for monopolenes profittinteresser blir de ikke utbygd.

DNA-regjeringas familiemelding foreslår nå at foreldrenes utgifter til daghjems plass skal økes kraftig, antakelig tredobles. På denne måten vil høyresosialdemokratene øke daghjemsutbygginga! Dette er et anti-sosialt forslag som vil gjøre det stadig vanskeligere for unge arbeiderfamilier å ha råd til å ha ungene på daghjem, sjøl om sånne plasser finnes.

Rød Valgallianse vil fullt ut støtte og arbeide for de krav som kvinnefronten har stilt om en kraftig utbygging av billige daginstitusjoner, og vi støtter de mange aksjonene som har blitt reist mot økte daghjemsutgifter.

- Lik rett og mulighet til utdanning.

Også mht. utdanningsmuligheter er norske kvinner undertrykt. Formelle rettigheter blir i praksis hindra av ulike økonomiske og sosiale muligheter. Særlig hardt rammer dette jenter fra

arbeiderklassen. Ofte mister kvinner muligheten til å fullføre utdannelsen dersom de under denne får barn. Rød Valgallianse vil støtte alle krav og all kamp som kvinnene reiser for å endre denne situasjonen, både når det gjelder økte stipender og adgang til daghjem.

- Særvern for kvinner i arbeidslivet.

Rød Valgallianse vil støtte kravet om særvern for kvinner i arbeidslivet. Det er særlig viktig at gravide og ammende kvinner har mulighet til beskyttelse mot stråling og forgiftninger, stressende arbeidsstillinger som kan være skadelig både for foster, mor og barn. Vi vil støtte all kamp for lenge svangerskapspermisjon, med full lønn.

-Full støtte til kampen for sjølbestemt abort!

Stortingsavstemninga høsten 1974 om adgangen til sjølbestemt abort avslørte på ny hvor hule fine valgløfter er. SV, som i valgkampen i 1973 satset sterkt på å vinne stemmer fra kvinnene på denne saka, ble i praksis det partiet som saboterte vedtaket. Gjennom å stille en representants "samvittighet" over lojalitet mot dette kampkravet fra kvinnebevegelsen sørget nettopp SV for at forslaget falt.

Kravet om sjølbestemt abort er et klassekrav, for dagens abortlov diskriminerer først og fremst arbeiderkvinnene. DNA-regjeringas nye forslag til "kompromiss" opprettholder en klassemessig og geografisk diskriminering og kan derfor ikke aksepteres. Rød Valgallianse støtter uten forbehold Kvinnefrontens krav. Kampen for sjølbestemt abort må fortsette!

5. UNGDOMMEN.

I dag formørker monopolkapitalen og imperiismen framtida for flertallet av ungdommen. Ungdomsfiendtlige tiltak tvinges gjennom av staten. Dette danner et objektivt grunnlag for at folkets ungdom kan forene seg.

Det som i dag først og fremst kjennetegner ungdommen som gruppe, er at den bare delvis deltar i produksjonen. Monopolkapitalen kan ikke nøye seg med ufaglært (enkel) arbeidskraft. Den trenger arbeidskraft med et høyt allment utdanningsnivå for å tilfredsstille de krav avansert produksjon og hardhendt profittjakt stiller. Staten bygger opp utdanningsystemer som svarer til kapitalens behov.

Ungdommen gjenspeiler klassene i samfunnet. Den samme klassekampen vi ser i samfunnet ellers foregår også blant ungdommen. Men ungdommen gjenspeiler ikke bare klassene, ungdommen er i bevegelse mellom klassene. Deres framtidige stilling er ikke endelig avgjort, derfor vil breie lag av ungdommen reise kamp mot framstøt fra kapitalen som gjør deres framtid usikker og utrygg.

Arbeiderklassen og det store flertallet av folket har interesse av at ungdommen er sunn og våken, og det er vår plikt å støtte den kamp de unge sjøl fører for krava sine.

Flertallet av norsk ungdom har objektiv interesse av sosialismen. Rød Valgallianse arbeider for å skape forståelse blant ungdommen for at den enkelte verken kan oppnå "frihet" eller en trygg framtid på egen hånd. Vi bekjemper borgerskapets propaganda om at individuell strebing er vegen for ungdommen. Vi hevder at bare gjennom kollektiv kamp, gjennom deltakelse i klassekampen for dagskrav og for den sosialistiske revolusjonen, kan ungdommens interesser oppfylles.

Alle de borgerlige partiene, fra Høyre til de

borgerlige "arbeiderpartiene" DNA og SV, fører en politikk som står i motstrid til ungdommens interesser. Høyre har bestandig, på Stortinget, i fylkes- og kommunistyrer, forsvart kapitalens profitt mot ungdommens og folkets interesser. Høyre bekjemper arbeidernes og arbeiderungdommens lønnskrav, forsvaret avfolkninga av utkant-Norge, driver rabiat hets mot ungdommens rett til politisk aktivitet på skolene og i militæret, angriper ungdommer som "pøbler" og forsvaret den borgerlige indoktrineringa i skolen med nebb og klør.

DNA har stilt seg i spissen for en omfattende rasjonalisering av skoleverket i monopolkapitalens interesser. DNA står for bevisst og konsekvent undergraving av fagforeningenes kampkraft, rasering av fagutdanninga, innstramning på bevilgninger til ungdomsformål. DNA fører en politikk som skaper dyrtid og stor arbeidsløshet blant ungdommen. DNA selger gang på gang Norges interesser til imperialistene, som vi har sett det i innmeldinga i NATO, i forsøket på å få Norge inn i EEC og i avtalen med IEA.

SV streber etter samarbeid, kompromiss og forsoning med DNA. For å oppnå dette, fører SV en "ansvarlig politikk" som går på tvers av ungdommens interesser, SV har i Stortinget og i kommunestyre flere ganger stemt mot elevbevegelsens krav om høyere bevilgninger til skoleverket, stemt for nedskjæring av rammetimetallet. SV har forsvart lønnsavtaler som gir nedgang i reallønna, og sabotert kvinnes krav om sjølbestemt abort. SV støtter den imperialistiske supermakta Sovjet som driver sitt aggressive spill over hele verden og truer folkets og ungdommens interesser i Norge.

Av alle partier som deltar i valget, er det bare Rød Valgallianse som konsekvent støtter ungdommens interesser og kamp. Ungdommen er viktig for Rød Valgallianse. Rød Valgallianse er viktig for ungdommen.

- Arbeiderungdommen.

Arbeiderungdommen utgjør over halvparten av ungdommen. Det er denne delen av ungdommen som hardest får kjenne monopolkapitalens utbytting og undertrykking. Det som preger de unge arbeidernes situasjon er ekstremt lave lønninger i mange yrker, usikkert arbeid, økende arbeidsløshet og bolignød. Kapitalen trenger arbeidere som er nødt til å ta det dårligst og lavest betalte arbeidet. Denne delen av arbeiderungdommen står uten noen form for faglig beskyttelse. De er billig arbeidskraft for kapitalen, lønna er så lav at en familie ikke kan leve av den.

Ungdommen tvinges i dag inn til de store byene for å få arbeid. Innflytterungdommen har enorme boligproblemer. I tida framover, med oljeutvinning og storstilt struktur-rasjonalisering, vil mange unge arbeidere stå i fare for å miste arbeidet. Arbeidsløsheten for ungdom uten høyere utdanning er allerede svært høy, og trygdereglene avskjærer mange unge fra retten til arbeidsløshetstrygd.

Rød Valgallianse støtter arbeiderungdommen på deres egne vilkår, fører fram krava deres og oppfordrer dem til å slåss.

- Lærlingene.

Sosialdemokratene legger opp til å fjerne hele lærlingeordninga slik den er i dag, og legge opplæringa til det nye gymnasnet og dets bransjefag. Dette svarer til kapitalens behov for fleksibel arbeidskraft. Fagopplæringa vil svekkes ved at den blir mer allmenn og mindre grundig. Opplæringa trekkes bort fra arbeidsplassen, og lærlingene mister lønna i opplæringsperioden. Rød Valgallianse vil forsvare lærlingeordninga og kjempe for å forbedre den!

Lærlingene er samtidig i produksjon og under utdanning. Dette bruker arbeidskjøperne til å holde lønna nede, og staten til å nekte dem rettigheter som annen ungdom under utdanning har. Rød Valgallianse vil gå i spissen for å reise lærlingene til kamp for skikkelige lønnsforhold og for økonomiske rettigheter som annen ungdom under utdanning. Særlig er det viktig å utvikle lærlingenes og yrkesskoleelevenes interesseorganisasjon. LO-toppen motarbeider at lærlingene organiserer seg for kamp. Derimot har lokale fagforeninger og enkelte forbund støtta lærlingegruppene og deres krav. Rød Valgallianse vil kreve at LO må anerkjenne YLI som yrkesskoleelevenes og lærlingenes interesseorganisasjon.

- Ungdom i videregående skoler.

Skoleverkets viktigste funksjon er å gi arbeidskrafta den utdanninga kapitalens jakt på profitt til enhver tid krever. Staten utformer skolen for å tjene den herskende klassen og de bestående produksjonsforholdene, og i alle år har sosialdemokratene vært de beste støttespillerne for monopolkapitalens interesser i skolen. Sosialdemokratene har planlagt og gjennomført rasjonalisering og sentralisering, fordømt og bekjempet elevenes rettferdige kamper. Statens stipendpolitikk er et av de viktigste hindrene for lik og reell rett til utdanning for all ungdom. Dette rammer særlig ungdom fra arbeiderklassen og utkantstrøkene.

Pensum og lærebøkene sprer borgerskapets verdensanskuelse. Undervisninga skjuler og benekter arbeiderklassens historie, interesser og kamp. Rød Valgallianse vil kjempe for full yringsfrihet for elevene og rett til politisk arbeid og propaganda på skolene. Alle disse kampoppagavene er felles for all ungdom i videregående skoler.

- Gymnasiastene.

En avgjørende forutsetning for at gymnasiastenes kamp skal vinne fram, er at NGS styrkes som en demokratisk kamporganisasjon. Rød Valgallianse støtter den kampen pro,ressive gymnasiaster fører mot reaksjonens forsøk på å lamme NGS. Gymnasiastenes kamp for minimum 125 rammetimer, mot 30-timers uke og storskoler, for full stipend-finansiering av skolegangen, kan bare vinne fram gjennom åpen kamp mot staten og monopolkapitalens politikk. Gymnasiastene må forene seg med alle andre ungdommer som kjemper mot staten og monopolkapitalen, og utvikle enhet med lærerne, med arbeiderklassen og andre deler av det arbeidende folket.

- Yrkeskoleelevene.

Blir statens planer for omlegging av yrkesutdanninga satt ut i livet, vil det bety dødsstøtet for fagutdanninga. Yrkeskoleelevene skal ikke lenger lære ett fag skikkelig, men få et visst innblikk i mange. Dette vil bety en alvorlig svekkelse av arbeiderklassen. Rød Valgallianse vil reise kampen mot alle forsøk på å svekke fagutdanninga. Det er stor mangel på elevplasser på yrkeskolene. Mye ungdom tvinges ut i ufaglære og usikre yrker. Dette rammer særlig jentene. Borteboerne rammes ekstra hardt av statens stipendpolitikk. Rød Valgallianse vil kjempe for yrkeskoleelevenes boligforhold. Rød Valgallianse vil jobbe for å styrke YLI's kampkraft.

- Ungdomsskoleelevene.

Staten har innført en ny mønsterplan for grunnskolen. Bak de vakre målsettingene skjuler det seg en beinhard rasjonalisering. Rammetimetallet skjæres ned, klassene blir større, statens bevilgninger mindre. Dette rammer først og fremst arbeiderklassens ungdom. Ungdomsskoleelevene mangler de mest elementære demokratiske rettigheter. De er undertrykt i ly av den borgerlige ideologien om at de er for unge til å ha politiske meninger og til å bestemme over sin hverdag. Rød Valgallianse vil aktivt støtte ungdomsskoleelevenes kamp mot stat og regjering, alle reaksjonære framstøt fra Libertas.

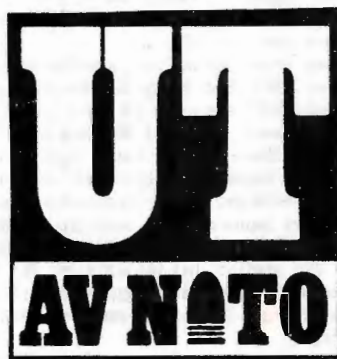
- Den høyere utdanninga.

Også studentene punger kraftig ut for å betale den økonomiske krisa og gigantinvesteringene i oljesektoren. Øking av lånerenta, prisstigning på bøker og matvarer og kraftige nedskjæringer i undervisningsbudsjettene er metodene til staten. Nær 1/2 parten av studentene presses til dobbeltarbeid. Ungdom fra arbeiderklassen og svakere økonomiske grupper rammes hardest. DNA-regjeringa vil bygge rasjonaliserte og sentraliserte skolekomplekser som kalles distriktshøgskoler. Styringskontrollen til monopolenes stat skal styrkes på bekostning av studentenes og de ansattes demokratiske retter. Lånkasseaksjoner, budsjettkamper, husleiestreiker og masseaksjonene mot det nye høyskolesystemet i dag viser at studentene tar opp kampen sjøl.

Streikestøtteearbeidet viser at solidariteten med arbeiderklassen vokser. Rød Valgallianse vil aktivt støtte studentenes kamp mot monopolene og forbundsfellene i DNA/LO-ledelsen. Husbank- og lånerenta må ned - 40% stipendandel. Stans dyrtida - trygg arbeidsplassene - statlige tilskuddtil samskipnaden. Mot diskriminering av arbeiderungdom i høyere utdanning. Vitenskap og utdanning i folkets-ikke monopolenes tjeneste.

- Soldatene.

Det norske "forsvaret" er kjerna i statens voldsapparat. Det er for imperialismen og mot folket. Blir det krig vil dette "forsvaret" bli ei brikke i det imperialistiske spillet mellom USA, Sovjet og andre imperialistiske stater. I en revolusjonær situasjon i Norge vil militærapparatet bli satt inn for å slå ned arbeiderklassens kamp. I en skjerpa situasjon i klassekampen kan soldatene bli satt inn som strikebrytere eller direkte med våpen mot kjempende arbeidere. Da er det nødvendig at soldatene stiller seg solidarisk med sine klassebrødre og nekter å la seg bruke mot dem.

Rød Valgallianse vil støtte soldatenes kamp for sine klare demokratiske rettigheter og arbeide for å styrke enheten og den gjensidige støtten mellom soldatmassen og arbeidere. Soldatene er blant de grupper av folket som er hardest undertrykt. Tjenesten innebærer store økonomiske byrder, isolasjon og blind kadaverdisiplin. Dette er borgerskapets middel til å svekke soldatenes kampkraft og deres bånd til folket. Nei til knebling av soldatene-fulle demokratiske og sivile juridiske rettigheter!

Rød Valgallianse støtter fullt ut den kampen som soldatene fører for å slå tilbake alle angrep fra det reaksjonære offiserkorpset, DNA og andre borgerlige partier og elementer. Avvis stortingsmelding 73! Soldatenes kamp for bedre økonomiske kår har Rød Valgallianses hele og fulle støtte. Ei daglønn på 12-13 kroner er et hån mot soldatene!

- Fritidskampen.

Så lenge kapitalismen består, vil ungdom fra arbeiderklassen og folket være undertrykt også i fritida. Monopolkapitalen er kun interessert i å tilrane seg verdiene av ungdommens arbeid og pro-

fittere på alle former for fritidsaktivitet.

Både den organiserte og uorganiserte ungdommens interesser er truet av statens politikk. Ungdomslag, idrettsklubber osv., har store vansker med små bevilgninger og mangel på lokaler og anlegg. Uorganisert ungdom mangler oftest fritidslokaler og andre tilbud som er nødvendige for aktivisering. Målsettinga for fritidskampen må være at ungdommen fra arbeiderklassen og folket skal sveise seg sammen og få styrke og politisk innsikt til å kjempe for sine egne interesser og mot kapitalen.

Rød Valgallianse støtter kampen for å gjenreise en idrettsbevegelse som stiller arbeiderklassens prinsipp om masseidrett og vennskap foran konkurranse, og idrettsaksjonen og dens krav om økte bevilgninger til masseidretten.

Gjennom monopolkapitalens og store imperialistiske konsersners kontroll over produksjon og omsetning undertrykkes arbeiderklassens og folkets kultur. Rød Valgallianse støtter og forsvarer all progressiv og folkelig kulturvirksomhet.

Bruken av rusgifter er i dag en alvorlig trusel mot ungdommens helse, politiske årvåkenhet og kampevne. I en særstilling står bruken av alle narkotiske stoffer. Rød Valgallianse bekjemper all spredning og bruk av narkotiske midler. Bare ungdommens egen kamp vil føre til seier. Ved å ta sakene i egne hender og kjempe sjøl vil ungdommen få det bedre.

6. STOPP DEN SOSIALE NEDRUSTNINGA.

Oljeekspansjonen og kriseperspektivene gjør at staten mer og mer tar fram sparekniven for å frigjøre midler som monopolkapitalen trenger for å berge sine profitter. Særlig går dette ut over midlene til offentlige "felles-formål", som sosial- og helsesektoren samt utdanningsverket. De mest åpenlyst reaksjonære i DNA-ledelsen snakker åpent om behovet for en "reformpause".

Så lenge holdt mytene om den kapitalistiske "velferdsstaten", der reform etter reform skulle trygge arbeidsfolks kår! Monopolkapitalen krever mer og mer kapital til investeringer som direkte tjener dens ekspansjon og profitter. Vi står her

overfor ei regelrett sosial nedrustning som i høy grad vil ramme både de trygdede, ungdom under utdanning og de som er syke eller har behov for sosial støtte. Rød Valgallianse vil støtte all kamp mot disse nedbyggingstiltaka.

- Mot nedlegging innafor helse- og sosialsektoren.

Med DNA-regjeringa i spissen har det i de siste åra blitt gjennomført en lang rekke angrep på sosiale og helsepolitiske tiltak som arbeidsfolk har interesse av. Det har blitt iverksatt en hensynsløs sparekampanje både i statlige, kommunale og private institusjoner. Ikke minst i kommunene går DNA sine toppillitsmenn og pamper aktivt inn for å iverksette statens innstrammingspolitikk og sosiale nedrustning.

Kravet om flere stillinger har mange plasser blitt møtt med nedskjæring. I Oslo kommune var det sist vinter innført full ansettelsesstopp. Fordi de ansatte reiste kamp, måtte denne trekkes tilbake.

På samme måte har statens planer om nedlegging av småsjukehusa møtt kraftig motstand i lokalbefolkninga. Mange plasser har samorganisasjonene og fagforeninger gått i spissen for dette arbeidet. Det viser at kamp nytter, og Rød Valgallianse vil støtte og delta i denne kampen.

- Nei til nedskjæring av trygdene.

Trygdede og pensjonister rammes i særlig grad av dyrtida. Folketrygden henger stadig mer etter prisstigninga og regjeringa arbeider nå med et lovframlegg som vil skjære ned trygdene enda mer. Rød Valgallianse vil motarbeide dette angrepet på de trygdedes levevilkår og støtter kravet om en kraftig økning av folketrygdens grunnbeløp.

Vi vil bekjempe den reaksjonære "trygdehelsen!" som er et angrep på eldre, uføre og andre som ikke kan delta i produktivt arbeid. Vi går også mot forsøkene på å så splittelse mellom yrkesaktive og trygdede. I virkeligheten er det staten og monopolkapitalen som misbruker trygdene til å skjule mangel på arbeidsplasser og elendige sosiale forhold. Derfor er kravet om "rett til lønna arbeid" for alle som ønsker det viktig, også i denne forbindelse.

En svakhet for de trygdede har vært at de sjøl i for liten grad har vært organisert for å kjempe for sine krav. Rød Valgallianse vil støtte aksjoner for de trygdede som pensjonistforeninger måtte ta initiativet til og vil arbeide for at fagforeninger, klubber og andre masseorganisasjoner støtter de trygdedes kamp.

- Kamp mot statens utdanningspolitikk.

Studenter, elever og lærere har de siste åra ført kamp mot senka bevilgninger til og mot rasjonaliseringa av utdanningsverket. Denne kampen har styrka ulike grupper av utdanningsøkende og forent dem i felles kamp mot DNA-regjeringas reaksjonære framstøt.

Rød Valgallianse vil støtte kampen som de utdanningssøkende fører for økte stipend og for tillegslån som gjør det mulig å finansiere utdanninga. Den forverring av levekåra det store flertallet av studentene har opplevd de siste åra rammer først og fremst arbeiderklassen og det arbeidende folkets ungdom, og fører blant annet til den skjeve rekrutteringa til høgre utdanning blir forsterka.

Mangel på nynorske lærebøker betyr også ei kraftig diskriminering av store grupper ungdom under utdanning. Vi støtter fullt ut den kampen som elevene har gått i spissen for med krav om økte statlige bevilgninger til nynorske lærebøker.

Rød Valgallianse vil alltid gi full støtte til den kampen som elever, studenter og lærere fører mot rasjonalisering og nivåsenking av utdanninga, og vi vil arbeide for at disse gruppene forener sin kamp under arbeiderklassens ledelse.

7. KAMP MOT BOLIGNØD OG BOLIGDYRTID.

Så lenge kapitalismen eksisterer vil det finnes bolignød og boligdyrtid. Særlig er det kroniske boligproblemer i storbyene p.g.a. monopolkapitalens folkeforflytting og sentralisering. Innflyttere og unge arbeiderfamilier har store vanskeligheter med å finne tak over hodet. Først under sosialismen, når byene ikke lenger tillates å svulme opp på bekostning av landsbygda, vil årsaken til denne bolignød bli fjernet.

Kravet om økt boligbygging må i dag gå hånd i hånd med et krav om billigere boliger. I drabantbyene presser skyhøye husleier flere og flere ut i fattigdom og rødsel for utkastning og utpanting. Eksempler fra andre land, bl. a. Sverige, viser at resultatet kan bli store nye boligkomplekser som står tomme fordi vanlige arbeidsfolk ikke har råd til å bo der. Tendensen til ei sån utvikling finnes også i vårt land. De kapitalistiske storentreprenørene driver denne asosiale boligbygginga i nært samarbeid med og på oppdrag fra kommunale organer. Rød Valgallianse vil arbeide for å avsløre alle sånne tendenser til korrupsjon. Vi går mot kommunenes forsøk på å heve festeavgiftene, fordi dette gir økte husleier og vi støtter kravet om en kraftig senking av husbankrenta.

DNA's og SV's boligpolitikk har opp til nå vært å støtte bygging av nye, dyre blokkområder samtidig som de støtter rasering av eldre boligstrøk. Denne "saneringa" skjer også uten at det er strengt nødvendig av helse messige årsaker. På denne måten får entreprenørkapitalen ny plass til forretningslokaler og dyre boligkomplekser. Flertallet av dem som bor i de gamle arbeiderkvarterene har ikke råd til et sånt boligskifte. Det ødelegger også deres gamle, sosiale miljø.

I løpet av de seinere åra har boligkampen hatt et oppsving, bl. a. gjennom dannelsen av leieboerforeninger og andre boligorganisasjoner. Rød Valgallianse støtter fullt ut disse foreningenes arbeid. Vi vil delta i aksjoner som de gjennomfører for sine krav og vil arbeide for at de anerkjennes som motpart av kommunene. Rød Valgallianse støtter den kampen Rodeløkka Leieboerforening

har ført for rehabilitering av sitt boligstrøk, en rehabilitering i samråd med beboerne sjøl. Deres kamp er et eksempel for andre som på samme vis får sine bolinteresser truet. Rød Valgallianse vil uten forbehold støtte husleiestreiker og andre aksjoner mot økte leier og liknende angrep.

8. FORSVAR DE DEMOKRATISKE RETTIGHETENE.

Norge er et kapitalistisk klassesdiktatur der folket formelt har en rekke demokratiske rettigheter. Disse gir ikke arbeidsfolk noen makt over staten og politikken, men de er fordelaktige fordi de letter kampvilkårene og gjør åpen, fascistisk terror vanskeligere. Ingen av de innskrenkede demokratiske rettighetene som finnes er noen "selvfølge" under kapitalismen. De har blitt kjempet fram i kamp mot reaksjonen og de blir stadig angrepet og forsøkt innskrenket.

I løpet av de siste åra har det kommet en rekke reaksjonære angrep, dels med en fascistisk karakter. Løgnkampanjer i den borgerlige pressa om progressive organisasjoner blir brukt for å bygge opp politisk støtte til undertrykkelse og innstramninger. Da Narve Trædal fikk offentliggjort opplysninger om at NATO drev militærovelser mot det norske folket, ble han møtt med rettsforfølgelse og dom.

Et av de anti-demokratiske framstøtene er Libertas-hetsen om "infiltrasjon" i skole og kringkasting. Stortingets debatt om NRK vinteren 1975 viste at DNA-ledelsen fullt og helt har alliert seg med den reaksjonære bevegelsen. Vi ser det som typisk for SV-ledelsens konsekvente høyrekurs at deres stortingsrepresentanter helt unnløt å imøtegå og bekjempe denne anti-demokratiske offensiven. Både utdanningsverket og NRK er i dag

statsinstitusjoner som i hele sitt opplegg er organisert for å tjene den herskende klassens interesser. Dag ut og dag inn formidles borgerlig propaganda og ideologi. Forsøkene på å "stramme inn retningslinjene" i f. eks. NRK er et angrep på ytringsfriheten, et forsøk på å hindre på oppfatninger som bidrar til å avsløre monopolene og staten kommer til orde. Et eksempel på denne tendensen er at Rød Valgallianse foran valget i 1975 er fratatt de ytringsrettighetene vi hadde foran valget i 1973. Vi vil delta i og støtte all kamp mot denne utviklinga, konsekvent forsvare de demokratiske rettighetene.

Også på det lokale planet - i kommunene - er det lite innhold i snakket om "nærdemokrati" og "kommunalt sjølstyre". At alle folkevalgte organer må ta monopolkapitalens diktatur som grunnlag for sitt virke er en sak. Men i tillegg dikterer staten mye av kommunenes politikk. Staten fastsetter sentralt oppgaver og utgifter som i praksis lammer kommunenes budsjetter og mulighetene til å fatte vedtak etter lokale behov. Rød Valgallianse vil støtte kravet om å øke det kommunale sjølstyret, bla. er vi for at kommunene har større råderett over sin egen økonomi. Vi støtter også kravet om lokal rett til å oppløse storkommuner. Rød Valgallianse går i mot alle former for "taushetsplikt" og hemmelige forhandlinger i kommunestyre og andre parlamentariske organer. Vi vil aldri akseptere eller respektere noe karv eller vedtak om munnkurv for representanter som er valgt på våre lister.

Rød Valgallianse støtter den kampen som på mange felter føres for å forsvare de demokratiske rettighetene, og henviser her til saker vi vi har tatt opp i andre deler av programmet.

9. FORSVAR FOLKETS KULTUR.

I Norge er det de store kapitaleierne, den herskende klassens kultur som dominerer. Hvilken bok som skal trykkes, hvilken musikk som skal produseres o.l. avgjøres i siste instans av et fåtall personer som har makt over trykkerier, musikkelskaper osv. Borgerskapets reaksjonære kultur er skapt for å passivisere og sløve arbeiderklassen og for å høve inn mest mulig profitt. At monopolenes kultur dominerer betyr ikke at den er enerådende. Mot den reaksjonære snobbekulturen, mot den reaksjonære voldsromantikken, pornografien og virkelighetsflukten, står den kjempende progressive kulturen, folkets kultur. Den skildrer arbeiderklassens og folkets hverdag og kamp, maner til handling og solidaritet i stedet for resignasjon. Progressivt teater, musikk, litteratur osv., har i de siste åra vokst fram og vist hva vi sjøl kan skape.

Rød Valgalliansemener det er en viktig oppgave å verne om og utvikle en kultur som tjener folket. Denne kulturen må ha sin rot i norske tradisjoner og norsk lynne, men uten å stivne i transsynt nasjonalisme. Arbeiderkulturen må spille en ledende rolle i kulturlivet. Mens kapitalismen river grunnen under bygdekulturen ved å rasere det økonomiske grunnlaget for bygdene, vil sosialismen gi denne

kulturen nytt liv.

Stat og monopolkapital har alltid undertrykt og latterliggjort det folkelige skrift- og talemålet. Rød Valgallianse støtter fullt ut den kampen som blir ført for folkets rett til å bruke målføret sitt. Skriftmålet må bygge på det folkelige talemålet. Likestilling for det nynorske skriftmålet i statsinstitusjoner.

Profesjonelle kunstnere kjemper i dag for å kunne leve av sitt eget arbeid. Forfattere, musikere, bildende kunstnere og andre må sikres skikkelig betaling for utført arbeid, og må kunne leve av sitt eget arbeid. Rød Valgallianse støtter fullt ut Kunstneraksjonen-74, og det arbeid den driver for å bedre kunstnernes levevilkår.

10. MOT MONOPOLENES RASERING AV NATUR OG MILJØ.

En av de mest alvorlige trusler mot folkets levevilkår er at naturgrunnet blir ødelagt og livsmiljøet forverra i stadig hurtigere tempo. Daglig blir det drevet rovdrift på naturrikdommene: Luft, vatn, og planteliv blir forurenset, mange dyrarter blir utryddet og dyrka jord ødelagt.

Forholda på arbeidsplassene blir stadig verre. Den forurenseta og arbeidene møter i industrien er langt verre enn noe anna sted i samfunnet. I mange byer blir eldre boligområder rasert til fordel for forretnings- og administrasjonspalass. Samtidig blir det skapt rene arbeiderghettoer i mange drabantbyer. Disse bostedsområda er fattige på tilbud til kulturell, sosial og fysisk aktivitet og utgiftene til reiser og boliger utarmer de som bor her. I samferdsel blir hovedvekta lagt på biltrafikken, og det er en form som koster mye, er plasskrevende og forurenser. Boliger, friluftsområder, og dyrka mark blir offer for denne utviklinga. Rød Valgallianse mener at den grunnleggende årsaken til denne utviklinga er de snevre og kortenkte profittinteressene til monopolene, og tar avstand fra all politikk som tar sikte på at folket skal betale for det kapitalen har ødelagt. Rød Valgallianse vil støtte kravet om at

21

monopolkapitalen sjøl må betale omkostningene for sine egne forurensninger.

I dag går imperialistene inn for å tømme Norges oljeressurser over et kort tidsrom, og dette skaper fare for store forurensinger som kan rasere fiskeriene. Rød Valgallianse vil støtte kampen for at utvinningstakten skal bli satt kraftig ned, og at utviklingen av nye produksjonsblokker blir stoppet. Rød Valgallians støtter kravet om full norsk kontroll over naturrikdommene i landet. En slik statlig, nasjonal kontroll skaper gunstigere betingelser for at arbeiderklassen kan kjempe gjennom sine krav når det gjelder miljø og ressurser, men er i seg sjøl ingen garanti for bedre utnyttelse av disse.

Rød Valgallianse går i mot nullvekst-ideologien som i sin konsekvens støtter at krisebyrdene blir velta over på folkene i de industrialiserte landa. Den kapitalistiske krisa i verden i dag viser stagnasjon og reell nullvekst, store produksjonskrefter ligger nede.

Rød Valgallianse vil bekjempe disse ideene som blir ført i marka av ulike bevegelser og elementer, som alle har det felles at de prøver å avlede kampen mot den virkelige fienden, nemlig monopolkapitalen, og dermed objektivt tjener dens interesser. Denne politikken fører til massearbeidsløshet og store problemer for arbeiderklassen og det arbeidende folket og lar monopolkapitalen gå fri.

Bare folkets egen kamp mot monopolkapitalen og dens stat vil føre til at folket i framtida kan utnytte og tilgodegjøre seg naturforekomstene, ivareta de kommende generasjoners interesser og være i full stand til å løse miljø- og forurensingsproblemene og skape bedre arbeids- og levevilkår for det arbeidende folket. Dette gjelder også i u-lanfa, der folket i dag sulter, ikke fordi de er for mange, men fordi monopolkapitalen har ødelagt livsgrunnlaget der.

RV

INNHALDSFORTEGNELSE

Side 1: Innledning

Del 1. Hvilke alternativer finnes i valget

side 2: De borgerlige "arbeiderpartiene"

side 3: Ingen støtte til SV-ledelsen.

side 4: Fram for RØD VALGALLIANSE.

Del 2. Politisk grunnsyn-

side 4: Imperialismens epoke.

side 5: Vi lever under monopolkapitalens diktatur.

side 5: Det borgerlige demokratiet.

side 6: For den sosialistiske revolusjonen.

side 7: Proletariatets diktatur-sosialistiskdemokrati.

Del 3. Arbeidsprogram

s.9: Punkt 1. Kamp mot de imperialistiske super

USA og Sovjet.

side 9: Kamp mot NATO og Warzawapakten.

side 9: 50-mils fiskerigrens nå! 200 mils økonomiske soner.

side 10: Full nasjonal kontroll over oljeressursene- nei til IEA.

side 10: Solidaritet med verdens kjempende folk.

side 10: Punkt 2. For arbeiderklassen-mot monopolenes profitt

side 11: Kamp mot arbeidsløshet, nedlegging og permittering.

side 11: Full støtte til arbeidernes økonomiske kamp.

side 12: Forsvar streikeretten.

side 12: Kamp mot plitiske oppsigelser.

side 12: Mot helsefarene i arbeidsmiljøet.

side 12: Enhet mellom norske og utenlandske arbeidere.

Side 13: Punkt 3. Kamp mot raseri av landsbygda.

side 13: Støtte til de arbeidende bøndenes kamp.

side 13: Støtt fiskernes kamp for livsgrunnlaget.

side 13: Mot monopolenes og statens oljepolitikk.

side 14: Punkt 4. For kvinnenes kamp mot monopolkapitalen

side 14: Full rett til lønna arbeid.

side 15: Kraftig utbygging av billige daginstitusjoner.

side 15: Lik rett og mulighet til utdanning.

side 15: Særvern for kvinner i arbeidslivet.

side 15: Full støtte til kampen for sjølbestemt abort.

side 15: Punkt 5. Ungdommen.

side 16: Arbeiderungdommen.

side 16: Lærlingene.

side 16: Ungdom i vidergående skoler.

side 16: Gymnasiastene.

side 17: Yrkesskoleelevene.

side 17: Ungdomsskole-elevene.

side 17: Den høyere utdanninga.

side 17: Soldatkampen.

side 17: Fritidskampen.

side 18: Punkt 6. Stopp den sosiale nedrustinga.

side 18: Mot nedlegging innafor helse og sosialsektoren.

side 18: Nei til nedskjæring av trygdene.

side 18: Kamp mot statens utdanningspolitikk.

side 19: Punkt 7. Kamp mot bolignød og boligdyrtid.

side 19: Punkt 8. Forsvar de demokratiske rettighetene.

side 20: Punkt 9. Forsvar folkets kultur.

side 20: Punkt 10. Mot monopolenes rasering av natur og miljø.

